

સ્વિકૃત કર્યાશાળાઓમાં ખાસ ઉપયોગમાં લેવા લાયક છે.

૬ ૨ ૬ ૧ ૬ ૨ ૬ ૩ ૬ ૪ ૬ ૫ ૬ ૬ ૭ ૬ ૮ ૬ ૯ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦

પરોપકારાયસતાંવિભૂતય.

શ્રી

વિનય બોધ ગરખાવળી.

ભાગ ૧ લો.

અનાયનાર.

મુનિ મહારાજશ્રી વિનયુદ્યંદ્રજી.

અરવાળા સંપ્રદાયના.

જખાની પ્રસિદ્ધ કરનાર.

અરવાળા જૈન મિત્ર મંડળ.

શા. મગનલાલ જીવણજી.

આ. સે. મુ. અરવાળા તા. વલુદા.

વીર. સંવત ૨૪૪૪

વીક્રમ સંવત ૧૯૭૪

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રત ૧૦૦૦

કીમત રૂ. ૦-૨-૬ પાંચ માસ.

વાં ૪૦ હા ૪૦ મ ૪૦ શ્રી ૪૦ જ ૪૦ વ ૪૦ સ

બીભીપણે રાવણને કહેલા અતિમ શિક્ષા વચનો,

(સુંદર શામળીઆ એ રાગ)

સુણ રાવણ ભાઈ ? શીખામણ મુખદાઈ;

ધર અંતર માંઈ, કહ્યું તુજ હિત લાઈ. મુણ ૦ એ રેક.

જનક સુતા સીતા શીદ લાવ્યા, કોણે અરે ? કમાર્ગ ખતાવ્યા

અનીતિ પથ વિષે શીદ આવ્યા, વિષય પિસાચે મુંલલવાવ્યા.

કરી કેવળ કુટીલાઈ

મુણ રાવણ ભાઈ ૧

સતી શિરામણી છે તેહ નારી, દશરથ મુતને ૧ અતિ પ્યારી

શીયળ વૃત નહી કદી તજનારી, પ્રાણ થકી વૃત પ્રિય ગણનારી.

દેવ રચિ ગુણ ગાઈ.

મુણ રાવણ ભાઈ ૨

અમ્રતને તજી ઝેર પીયે છે, કનકને તજી કથીર કીયે છે

પરદોષથી ન જરાય ભીંચે છે, જાણી પાવકમાં પાય દીયે છે

આખર છે દુઃખદાઈ.

મુણ રાવણ ભાઈ ૩

રામચંદ્રજી જે આ આવ્યા, લક્ષ્મણ બ્રાત સાથે વળી લાગ;

અટકશે નહિ કદી અટકાવ્યા, પ્રબળ મન્ય સઘાતે આવ્યા.

પાછા જશે ન હોરાઈ.

મુણ રાવણ ભાઈ ૪

બુદ્ધિ કેમ ફરી ગઈ તારી, સાર નથી કરવામાં જારી;

રાજ્ય પ્રાણની થાશે ખુવારી, નક ગતિની ઉઘાડી ખારી.

અજાગી કર અવળાઈ.

મુણ રાવણ ભાઈ ૫

તંત તજી દે આ અતિ તારો, છેલ્લી શીખામણને ઉરધા-;

સાંગ પાછી દે આ (છે) મત મારો. નહિતો આખરછે દુઃખ ભારો.

વદે વિનય મુનિ રાઈ.

મુણ રાવણ ભાઈ ૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૭૭૫

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ વિનય વાદ્ય ૭૧૨૫૫૫૫૫

વિષય ૬-૧૪

આ પુસ્તક જૈન કન્થાશાળાઓમાં ખાસ ઉપયોગમાં લેવા લાયક છે.

મુ. રકા. જી. જી. જી. જી. (ૐ) જી. જી. શા. જી. સ. જી. ન

પરોપકારાયસતાંવિમૂતયં.

શ્રી

વિનય બોધ મારખાવળી.

ભાગ ૧ લો.

અનાવનાર.

મુનિ મહારાજશ્રી વિનયચંદ્રજી.

અરવાળા સંપ્રદાયના.

ઉપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

અરવાળા જૈન મિત્ર મંડળ.

શા. મગનલાલ જીવણલાલ.

ઓ. મે. મુ. અરવાળા તા. ધંધુકા.

વીર. સંવત ૨૪૪૪

વીક્રમ સંવત ૧૯૭૪

આવૃત્તિ ૧ લી,

પ્રત ૧૦૦૦

કીંમત રૂ. ૦-૨-૬ પોષ્ટ માર્ક.

ર. જી. વી. જી. હા. જી. મ. જી. શ્રી. જી. જી. જી. વી. જી. સ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ ૧૯૭૫

શાંતિવિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં ઇશ્વરલાલ કેશવલાલ વકીલ

અને ભાણુકલાલ માધવલાલે છાપી.

કે. હીકન્ગ ચોકી—અમદાવાદ.

પ્રસ્તાવના.

સુજ્ઞ પ્રિય બંધુઓ? અને ધર્માનુરાગી શુશીલા બહેનો??
આ અનાદિ અનંત એવા સંસાર રૂપ મહાસાગરમાં આપણે
અનંતકાળ થયા ભટકીએ છે. અને નાના પ્રકારના સિત્ત
સિત્ત દેહો ધારણ કરી જન્મ જરા મરણ તથા આધિવ્યાધિ
અને ઉપાધિ રૂપ ત્રિવિધ તાપના અસહ્ય સંકટો સહન કરીએ
છીએ એમ પુનઃ પુનઃ ભવ ભ્રમણમાં ભટકતા પૂર્વ વિહિત
મહાપુન્યના ઉદયે. ઉત્તમ એવો આ મનુષ્ય જન્મ પ્રાપ્ત થયો
છે. છતાં પણ કામ ક્રોધ મોહ મદ આદિ શત્રુઓએ ઘેરાઈ
જવાથી મોહ માયામાંજ આ મનુષ્ય જીવન વ્યર્થ ગુમાય છે.
તે આ આત્માની કેવળ અજ્ઞાનતા મોહ મુગ્ધતાજ છે.

આ પ્રકારની આત્માની અજ્ઞાન દશા દૂર થવા માટે
આ મોહ મુગ્ધ પ્રાણીને યોધ થવા માટે સર્વદા મહાજનોએ
વિવિધ જ્ઞાનોપદેશના સન્માર્ગો બતાવેલા છે. પૂર્વના ગુણ
નિધાન રૂપી મુનિઓએ પણ પોતાની બુદ્ધિ અનુસાર ગદ્યપદ્ય
માં વિવિધ ઉપદેશી પ્રબંધો લખી આ આપણા મોહમુગ્ધ
જીવન ઉપર કદિ ભુલી ન શકાય એવો મહા ઉપકાર કરેલો છે.

આ “વિનય યોધ ગરબાવળી”માં પણ સિત્ત સિત્ત
રાગમાં વિવિધ ઉપદેશી ગરબીઓ લખેલી છે આ પુસ્તક
ગુણાનુરાગી મુનિશ્રી વિનય ચંદ્રજીએ પોતાની સ્વ મતિ
અનુસાર લખી તૈયાર કર્યું છે. તે ભવ્ય જીવો વાંચી તેનો
લાભ લેશે.

આ વિનય યોધ ગરબાવળી નામક પુસ્તક પ્રાપ્ત
કરીને સી વર્ગને અને બાલીકા વર્ગને વિશેષ ઉપયોગમાં લેવા

લાયક છે. તેમાં પણ ઉપરોક્ત બુકમાં દરેક પૃષ્ઠને મથાળે ઉપદેશી એકેક દાહરો આપેલ છે તે દરેક દાહરાના સંગ્રહને સ્ત્રી સુખોદય શિક્ષિકાના નામથી ઓળખાવેલ છે, આ દરેક પૃષ્ઠને મથાળે લખેલા દાહરાઓનો ખાસ કરીને દરેક સ્ત્રીઓને વાંચવા વિચારવા તથા મનન કરવા યોગ્ય છે.

મુનિશ્રી વિનય ચંદ્રજી મહારાજે આ ગરખાવળીમાં ગરખીઓ ઘણી સરલ ભાષામાં અને સર્વને યોગ્ય થાય તેવી શૈલીથી લખેલ છે. જો કે આ ગરખીઓ પ્રાયે કરીને ઘણી ખરીતો વિનય વિનોદ ૧. ૨. ભાગમાં આવી ગઈ છે તેમાં બીજી પણ દેટલીક લોકોપયોગી નવી બનાવી સર્વને એકત્ર કરી ગરખાવળી નામે ઉપસ્થિત કરેલ છે. માટે તેનો બહોળો ફેલાવો થવાના હેતુથી જૈન કન્યા શાળાઓમાં દ્વિતીય તરીકે વેંચવા માટે સ્કામટી લેનારને ઘણા સસ્તા દરે આપવા મુકરર કરેલ છે.

આ પુસ્તકમાં કોઈ સ્થળે દ્રષ્ટિ દોષથી કે સરત ચુકથી બુલચુક રહી ગઈ હોય તો વિવેકી સજ્જનો સુધારી વાંચવા કૃપા કરશે અને સારગ્રહણ કરી યથારાજિત લાભ લેશે તો કર્તાનો પ્રયાસ કંઈક અંશે સફળ થયો ગણાશે.

નારાયણ છંદ.

જણાય ચુકજો કદા સુધારી વાંચજો મુદા;
 જે અર્જ મુજ એ સદા, ધરો હ્રદે મુકોવિદા ?
 મરાલ જેમ દુધ પાણીને કરી જુદા સદા;
 પીએજ દુધ પાણીને ન વાપરે ખરે કદા.

૧

૨

છે સજ્જનો સદૈવ એહવાજ આ જગતમાં;
સુસારને પ્રહેજ ખેંચશે મતિન તંતમાં.

૩

તો સદ્વિવેકી સજ્જનો તો સાર પ્રહુલુ કરી સદા લામ
લેનારજ હોય છે, અને દુર્જનો તો સદા વિવ્ર સતોષી દુર્ગુણ
પ્રાણી અને દરેકમાંથી દોષ જોનારજ હોય છે.

હત્યસમપ્રહુના મુરોષુ.

સંવત ૧૯૭૪ના કાર્તિક
શુદ્ધ ૧ ને વાર ગુરૂ

લી. સ્નેહાધીન.

શા. હીમતસાલ પ્રજવલ્લભદાસ
અમદાવાદ.

આ વિનયપ્રોધ ગરબાવળી પુસ્તક અહીં આનાની
દીકરી બીડનારને બુક પોષ્ટથી તરત મોકલવાનાં આવશે.
કન્યાશાળામાં વેંચવા માટે સામગ્રી લેનારને ૧૧ રૂપીયે ૧૦૦
સો લેખે મળશે તો લખો ને છટ મંગાવો.

મળવાનું ઠેકાણું,

જૈન મિત્રમંડળ ઓફીસ.

મુ. બરવાળા. તા. ધંધુકા, -કાઠીયાવાડ;

લખેલા અને લખાતા હવે પછી છપાવાના
મુનિશ્રી વિનય ચંદ્રજી વિરચિત પુસ્તકો.

- ૧ કામ લક્ષ્મી કથા—મુળ સંસ્કૃત તથા સુખોદક રસીક
ભાષાંતર સહિત છે લખાણ સર્વ તૈયાર છે.
- ૨ વિનય સુખોદ વાટિકા—સંસ્કૃત શ્લોકો તૈયાર છે.
અર્થ ભાવાર્થ વિવેચન દ્રષ્ટાંતો સહિત ગ્રોટા અને વાં-
ચવા લાયક ગ્રંથ થશે.
- ૩ વિવિધ સુખોદ અષ્ટકો—મુળ સંસ્કૃત અર્થ ભાવાર્થ
વિવેચન તથા દ્રષ્ટાંતો સહિત થશે.
- ૪ પ્રખોદ પંચાસિકા—ગુજરાતીમાં ઘણા ઉપરેશી ગ્રંથ
થશે કવિતાઓ તથા કથા દ્રષ્ટાંતોથી વાંચવા લાયક
સુરમ્ય થશે.
- ૫ સુખોદ કથા પટક—આ પુસ્તકની અંદર વાંચવા
લાયક સુખોદક ૭ કથાઓ આવશે.
- ૬ વિનય વિનોદ ભાગ ૩ જે—આ પુસ્તકની અંદર
પણ ૧-૨ જા ભાગની જેઠે વિવિધ વિષયો આ-
વશે પુસ્તક સુંદર સુખોદક અને વાંચવા લાયક થશે.
દરેક પુસ્તકની કીમત ઠાગળ છપામણી તથા અધામણી
ના પ્રમાણમાં ગ્રાહકો સગલગ પડતર કીમતે સર્વને
આપવામાં આવશે.

અનુક્રમણિકા.

નંબર	ગરબીના નામ.	પ્રશ્નક
૧	ગુરુ સ્તુતીની ગરબી-મંગળા ચરણ.	૧
૨	મહા વૈરાગી શ્રી જળુસ્વામીની ગરબી.	૩
૩	મહા વૈરાગી એવંતા કુમારની ગરબી.	૪
૪	મરૂ દેવી માતાની ગરબી.	૭
૫	શ્રી પાર્થ પ્રજ્ઞના પરિસા વિષે.	૮
૬	સતી સીતાજીની ગરબી.	૯
૭	મુની મહારાજ પધારતા આવક આવિકાનો ઉદ્ધાસ.	૧૦
૮	ખાંતે કરી ખમ્મો અને ખમાયો ?	૧૩
૯	સમજી બહેનોને હિત શિખામણ.	૧૬
૧૦	પર્યુષણમાં ગાવાની ગરબી.	૧૫
૧૧	ગુરુ પધારતાં ગાવાની ગરબી.	૧૬
૧૨	સદ્ગુણી સ્ત્રીઓને સંસ્મરણીય સદ્ગોષ્ઠ.	૧૮
૧૩	ઉપદેસી સાત વાર.	૨૦
૧૪	કોનું જીવન સફળ ?	૨૨
૧૫	ઉપદેસી દોહરા.	૨૩
૧૬	પંદર તિથીયો. (ઉપદેસી)	૨૪
૧૭	મુનિ વિહાર કરતી વખતે ગાવા લાયક ગરબી.	૨૭
૧૮	ઉપદેસી પંદર તિથી.	૨૮
૧૯	ઉપદેસી સાત વાર.	૩૦
૨૦	કાયાયે જીવને કરેલી વિનંતી.	૩૧

૨૧ મુનિ વિહાર કરતી વખતે ગાવાની ગરબી.	૩૩
૨૨ આવે બહેનો આજ ગુણવંતી સતીઓના ગુણ ગાઈએ.	૩૪
૨૩ રાણુલની વીનંતી.	૩૬
૨૪ આ આનંદી અવસરને સફળ કરો.	૪૦
૨૫ ઉપદેસી બાર માસ.	૪૧
૨૬ કન્યાશાળાના શ્રેણાવડાનો આનંદ મહોત્સવ.	૪૪
૨૭ વ્યાખ્યાનમાં ગાવા લાયક ઉપદેસી ગીત.	૪૫
૨૮ શિષ્યન વિષે.	૪૭
૨૯ સામાયક વિષે.	૪૮
૩૦ વ્યાખ્યાન ઉઠ્યા પછી ગાવા લાયક દોહરા.	૪૯
૩૧ મુનિ મહારાજશ્રી વીનયચક્ર વીરચીત.	૫૨
પુસ્તકોની જાહેર ખબર.	

શુદ્ધિપત્ર.

પૃષ્ઠ.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૪	૮	પ્રદીક	પ્રલવાદીક
૪	૧૭	આવે	આદે
૪	૧૭	કુમાર	કુમારને રે
૫	૨૨	દીએ	લીએ
૮	૧૯	મળીયુ	અળીયુ
૯	૫	વન	વનવાસમાં
૧૬	૧૮	સહુજ	સહુને
૨૨	૨	વિહાહ	વિવાહ
૨૪	૬	બ્રાત	બ્રાતા
૨૭	૩૩	દયાને મુનિવૃત	દયાને મુનિવર
૨૮	૨૦	પરદેશી	પરદેશી
૩૧	૨૦	અમારાપુર	અમરાપુર
૩૬	૧૬	સતી	રીતિ
૩૯	૧૮	રાણુલમા	રાણુનુના
૪૦	માપૃષ્ઠની ગરબીમા ટેકની દરેક કડીને છેડે "રે"		
	રહેલો છે તે બોલવો નહિ બુલથી છપાઈ ગયો છે		
૪૨	૨૦	ભલી	ભણી
૪૪	૧૪	ભાઇ	ભાવે
૪૫	૭	દાય	સદાય
૪૫	૧૪	જરે અક્ષર સંસાર સારમા જરે અથીર સંસાર અમારમા	

બહેનો ? સહુ આ સાંભળો, (૧) શીખામણ સુખકાર;
ધ્યાન દઈ અંતર ધરે, સફળ થવા અવતાર. ૧

મુનિશ્રી વિનયચંદ્ર વિરચિત

વિનય બોધ ગરબાવળી.

ભાગ ૧ પેહેલો.

(૧) ગુરૂ સ્તુતીની ગરબી—મંગળાચરણ.

(આવોને નંદલાલ રમવા આવોને રે—એ રાગ.)

સદગુણ ના ભંડાર, આનંદી ગુરૂ મારા;
સીવ સુખ ના દેનાર, આનંદી ગુરૂ મારા. એ ટેક.
ભલે ભાગે ગુરૂરાજ પધાર્યા,
વીનય વિવેક વિચાર વધાર્યા;
આવી શ્રાવક ને સુધાર્યા. આનંદી ૧
જય મહાકૃત ના ધરનારા,
સહુ જીવને સુખ ના કરનારા;
તારી અવર ને તુમ તરનારા. આનંદી ૨
અવગુણ મેલ મીરાવણ હારા,
સદગુણ ને જ શીખાવણ હારા;

આ ગરબી ગુરૂ મહારાજના શુભ આગમન વખતે પણ ગાઈ
સકાય છે. પણ તેમાં “આનંદી ગુરૂ મારા” એ વાક્યને બદલે
“આનંદી ગુરૂ આવ્યા” એમ કહેવું.

પાપ તણા ઉદયે મળે (૨) નારીના અવતાર.
સકળ લોક એમજ વહે, શાસ્ત્ર તણા અધિકાર.

મુદ્દ આચાર વિચારા.

આનંદી ૩

એહુ માયા મમતાને મટાડે,

જ્ઞાન દર્શ અજ્ઞાન ઘટાડે;

અવિચળ સુખ અખાડે.

આનંદી ૪

પંથ તમામ તજવીની અવળા,

દખાડે પુણ્યના પંથ સૈ સવળા;

વરવા ને કેવળ હમળા.

આનંદી ૫

કોટી ઉપાય કરો કદી કોઈ,

દેશ પરદેશ કરો વળી જોઈ;

ગુરૂ વીના જ્ઞાન ન હોઈ.

આનંદી ૬

સદગુરૂ સરણ વીના નહી હોઈ,

સાચુ સંસારમાં સગપણ કોઈ;

વાંદુ જોડી દુર દાય.

આનંદી ૭

ગુણવંત ગંભીર ને ધીર,

સમતા માંહી છે સદા સુરવીર;

વાણી મીઠી જેવી ખીર.

આનંદી ૮

ચાલો સૈ આજ રંગે ઉમંગે,

સાલુગાર સદગુણના સજી અંગે;

વાંદુસુ ગુરૂ ઉછરંગે.

આનંદી ૯

ગુણવંત ગુરૂના ગુણ માય,

તેહના પાતક દુર પુલાય;

વહે વિનયમુનિ રાય.

આનંદી ૧૦

ખણે જો ચાલે સત્યથી, (૩) સજી સદગુણ શશુમાર;
સતી ખણે પૂજાય છે, દેવી રૂપ અવતાર.

(૨) મહા વૈરાગી શ્રી જંબુ સ્વામીની ગરબી.

છીછી આલે ઝળુકે વીજળિરે-એ રાગ.

બોધ સુણી સુધમા સ્વામીનારે,	
જંબુ માગે રજા કહે માય;	
કુંવરજી કેમ કરી સહેસો જોગનેરે.	એ રેક.
સંજમ સહેલુ છે નહી કુંવરાંરે,	
કંચન કાયા જસે કરમાય.	કુંવરજી ૧
પંચ મહાવૃત છે મેરે તુલ્યનારે,	
જાણજે ખાંડા કેરી ખરે ધાર.	કુંવરજી ૨
ખાવીસ પરીસા છે અતી આકરાંરે,	
ખમસા કેમ કરી ને કુમાર.	કુંવરજી ૩
ત્રણકતા શ્યામ વર્ણ ના કેસનેરે,	
ચુંદવા ભાજી બકાલાની જેમ.	કુંવરજી ૪
થાશે પાછળથી તુને આરતોરે,	
કીધા મેઘ કુમારે જેમ.	કુંવરજી ૫
ત્યાં નથી ગાદી ને ગાલ મસુરીયારે,	
નથી કાંઈ હેમ હીંડાલા ખાટ.	કુંવરજી ૬
માનો કુંવર કેલુ આ માયરંરે,	
ઘડાસે પછી ત્યાં અવળા ઘાટ.	કુંવરજી ૭
ઘર ઘર ભીક્ષા માગવી દાહલીરે,	
દાહલી સરમ તજવી ત્યાંય.	કુંવરજી ૮
ભાવ્ય મુનિ કહે નહી હું સીધાળીયારે,	

ગુણ તેના સહુ ગાય છે, (૪) સકળ મળી નરનાર;
ધન્ય ધન્ય તે નારને સકળ ગણે અવતાર.

થઈસ હું સાહુલો સીંહ ત્યાં માય.	કુંવરજી ૯
આઠે અપહરા આવી કહેરે,	
અમને કેમ તમે પ્રાણનાથ.	કુંવરજી ૧૦
કુંવર કહે જો હોય ઘણી પ્રીતડીરે,	
તો તમે ચાલો અમારી સાથ.	કુંવરજી ૧૧
બુઝવ્યા માત પીતા સામુ સસરારે,	
તેમજ બુઝવી આઠે નાર.	કુંવરજી ૧૨
બુઝવ્યા પ્રદીક સહુ ચોરનેરે,	
લીધો પ્રભાતે સંજમ ભાર.	કુંવરજી ૧૩
દીક્ષા લઈને કર્મ ખપાવીયારે,	
પહોંચ્યા શીવપુર પાઠણ માય.	કુંવરજી ૧૪
ભાવ ધરી ભાવાપુર બંદરેરે,	
મુનિ વિનયચંદ ગુણ ગાય.	કુંવરજી ૧૫

(૩) મહા વૈરાગી એવંતા કુમારની ગરબી.

રાગ ઉપરનો.

પોલાસપુર મહા વીરજી પધાર્યારે,	
ગોતમ આવે લઈ અણગાર; વૈરાગી વંદુ એવંતા કુમાર	
અનુભતિ લઈ બેલાને પારજેરે,	
ગોતમ રૂપી નગરમાં જાય.	વૈરાગી ૧
ફરતા દીકા લધુ કુમારનેરે,	
જેની આઠ વરસની કાય.	વૈરાગી ૨

કહુ વચન કેા કહિ કહે, (૫) કરે ન કોધ લગાર;
સમતા રાખે સર્વમાં, ઉત્તમ ધારી વિચાર.

- કાયા કંચન વરણી આપતીરે,
દગી બાળક મન હરખાય. વૈરાગી૦ ૩
- બે કર્જોડી પુછે મુની રાયનેરે,
પુરમાં સા કારણ ફરાય. વૈરાગી૦ ૪
- મધ્યાન કાળમાં સીર વળી દાલ છેરે,
નથી દાઝતા આપના પાય ? વૈરાગી૦ ૫
- સાંભળી બાળના બોલ રળીઆમણારે,
ઉપનો આણુંદ ઉર અપારરે, વૈરાગી૦ ૬
- ભીક્ષા કારણ બતાવ્યુ રૂપિએરે,
બાળ કહે આપો અમારે દ્વાર. વૈરાગી૦ ૭
- આપને જોસે તેવું વહોરાવસુરે,
એમ કહી નીજ ઘેર લઇ જાય. વૈરાગી૦ ૮
- સુરતરૂ ફળ્યો અમારે આંગણુરે,
માતા વોરાવે ઉમંગ લાય. વૈરાગી૦ ૯
- મુતિવર આહાર વેરીને પધારીયારે,
બાળ પુછે કિહાં તમારો વાસ. વૈરાગી૦ ૧૦
- વીર પ્રભુ પાસે અમારો વાસ છેરે,
આદ્યા સાથે આણી ને હુદ્દાસ. વૈરાગી૦ ૧૧
- કુંવર કહે જોડી દીધો હાથમાંરે,
મુકુમાર સર્સરે ભાર ન લેવાય. વૈરાગી૦ ૧૨
- ગૌતમ મુની કહે મુણ બાળુડારે,
દીક્ષા દીખે તેને દેવાય. વૈરાગી૦ ૧૩
- દીક્ષા લઈશ ભાર દીઓ હાથમાંરે,

કલેસ કુસંપ કરે નહિ, (૬) વચન વદે હિતકાર;
તે નારિનાં ધન્ય છે, આ જગમાં અવતાર.

આજ્ઞા કેની માયે મેદયા સાથ.	વૈરાગીં ૧૪
જનવર વાંદી રજા લે માતની રે,	
સંજન લીધોજી મનને હુલસાસ.	વૈરાગીં ૧૫
થિવર સાથે થંડીલે પધારીયા રે;	
બાળ મુની કીડા કરે નદીમાંય.	વૈરાગીં ૧૬
મુકી નીરમાં તરતી પાતરી રે,	
જોઈ રમત રાજી થાય.	વૈરાગીં ૧૭
થિવરે આવી બાલ સમજાવે રે,	
આપણો નહી એવો વહેવાર.	વૈરાગીં ૧૮
ત્રીસા કરવાથી છ કાયનીરે,	
લેાચે નકં તણો અવતાર.	વૈરાગીં ૧૯
થિવર પુછે એના ભવ કેટલા રે,	
વીર કહે છેલી છે એની કાય.	વૈરાગીં ૨૦
પાપની માફી લઈ ગુર સાખથી રે,	
જ્ઞાન લઈ સીવપુર પાટણ જાય.	વૈરાગીં ૨૧
ધન્ય ધન્ય બાળ મુનિ એવંતને રે,	
જેણે સફળ કર્યો અવતાર.	વૈરાગીં ૨૨
જે કર જોડીને વિનયચંદ્રજી રે,	
કરે છે વંદણા વારંવાર.	વૈરાગીં ૨૩

સપી ચાલે સર્વમાં, (૭) હળી મળી હંમેશ્ય
ધરે નમનતા દૃઢમાં, ભજે સદા પરમેશ.

(૪) મરૂદેવી માતાની ગરબી.

ડાલરીયા કુલજ રે લોલ—એરાગ.

રૂપભજ ઉતર્યા બાગમાં રે લોલ,

કેવળ લમ્બ અયોધ્યામાંય—ભરતરાય ભાવથી રે લોલ.

એક મણી વધામણી રે લોલ,

મુગટ વરજ દાન દેવાય.

ભરત૦ ૧

હુકમ કર્યો પ્રધાનને રે લોલ,

રોના લઈ દરસન કર્યા જાય.

ભરત૦

સહસ વરસથી જુરતાં રે લોલ,

જોડે લીધાં મરૂદેવી માય.

ભરત૦ ૨

હસ્તી લાડે બેસારીયાં રે લોલ,

હરખે દાદી અતિ ઉરમાંય.

ભરત૦

ત્રીગણગટની રચના રે લોલ,

આંગણી કરી દેખાડે રાય.

ભરત૦ ૩

તારા પુત્રની સાહેબી રે લોલ,

ત મળે ત્રણ જગતની માંય

ભરત૦

માન વીચારે ચીતમાં રે લોલ,

મેંતો જાણ્યું રૂપસ દુઃખી થાય.

ભરત૦ ૪

મળ મૃતનનો ઉપરી રે લોલ,

તો કેમ ડાસીની સાર લેવાય ?

ભરત૦

હું રે કેની એ કેહનો રે લોલ ?

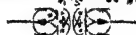
જગ સહુ રજારથીઓ હાલેવાય,

ભરત૦ ૫

વહેલી ઉઠે સવારમાં, (૮) ધરે ધર્મનું ધ્યાન;
ગણે મત્ર નવકારને, લે સતીઓના નામ.

અનિત્ય ભાવના ભાવનાં રે લોલ,
હસ્તી હોદ માતા સિવ જાય. સરત ૭
ભાવ વઢો સંસારમાં રે લોલ,

ભાવે વિનયચંદ ગણ ગાય. સરત ૮ ક

(૫) શ્રી પાર્શ્વ પ્રભુના પરિપા વિષે.

ત્રીસસા ઉર મહાવિર જનમ્યારે—એ રાગ.

વામા દેવીના નંદન રે, સંજમ લઈ વનમાં જાયે;

તપ જપ કીયા કરી ઘાટારે, પારસ પ્રભુજી તન તાવે. ૧

તીજી અવસર અમર કમડારે, અવધવડે અરીહત ભાગે;

પર ભવનું વેર સંસારીરે, ક્રોધ કરી ત્યાંથી ચાલે. ૨

ઉભા છે કાઉસગ ધ્યાને રે, અદ્ભુત રૂપ કરી બીવરાવે;

કૈલાસીસમ પ્રભુ ગદગદી રે, સીત પરિસહ ઉપજાવે. ૩

મુર ત્યાંથી વેગે સધાવીરે મેઘ માળી તેડી લાવે;

વળી કઠણ પરિસહ દેવારે, વાને પણ સાથે લાવે. ૪

વીજળી જળકારા કરતી રે, ત્રમઝદ જળ તે વરસાવે;

જંગલના ઝાડ પહોડા રે, થર થર તેને ઢંપાવે. ૫

પણુ ત્રેવીસમા જન રાગારે, અચળ પણ રહી ધ્યાન ધરે.

કદી ગંભીર ગુણ ભાલોરે, હરિન હરે નહિ કદી સો કુનરે ૬

નાસાસમ નીર ભરાણા રે, ધરણીધર આસન મળીયું;

પદમાવતી સાથે દેવી રે, આવી પ્રભુજીનું દષ્ટ હર્યું. ૭

સિક્ષા મુરને ત્યાં આપી રે, ધરણીધર નિજ ઘર જાયે;

પ્રભુ પારસ ફેવળ પામી રે, વિનય વડે સિવપદ પાવે. ૮

શુભ ગાયે શુભીજન તણા, (૯) તજે અંતર અલિભન;
સંમત કરે સુનારીની, ન કરે સંગ નાકાન.

(૬) સતી સીતાજીની ગરબી.

ન કલંગે જઈને વાલમ ભલે આવ્યા—એ રાગ.

વીસમા શ્રી મુનિ મુવ્રત વારે, થયા રામચંદ્ર અવતારીરે;
સતી સીતા સીરામણી—એ ટેક.

બાર વરસ ઘન વેઠ્યા;	
પછી અયોધ્યામાં પધારે.	સતી સીતા ૧
રોજ રાત્રે પ્રભુ પુરમાં પધારે;	
સાંભળવા લોકની વાણીરે.	સતી સીતા ૦
એમ કરતા આવ્યા ઘોષી અવાસે;	
ઘોષી નિજ નારને ત્રાસેરે.	સતી સીતા ૦ ૨
આવડી માડી રાત કયાં તું રોકાણી ?	
સ્વેચ્છાચારી તું જણાણીરે.	સતી સીતા ૦
એકવીસ રાત વેરી ઘરમાં રોકાણી;	
તોય રાખે રામડો રાણીરે.	સતી સીતા ૦ ૩
કેંધ કરી કહે મારીજ નાખુ;	
પણ હવે ઘરમાં ન રાખુરે.	સતી સીતા ૦
વચન મુણી રામ મંદીર આવે;	
ફરી વનવાસ દેવશવે રે.	સતી સીતા ૦ ૪
સાંભળી જનક બાળા હૈડે વિચારે;	
પાંડવિના નાથ કેમ મારે.	સતી સીતા ૦
લોક મળી લાડુ અરંજ કરમાવે.	
સીતાજી વન કેમ જાવેરે ?	સતી સીતા ૦ ૫

જોઈ તપાસીને સદા, (૧૦) કરે ઘરના કામ;
ઉઘાડા મંચે નહિ, વિવિધ વસ્તુના કામ.

વચના સુણી રામ ન્યાય બતાવે;	સતી સીતા૦
સત્ય બહાર પાડી ઘર આવેરે.	
વાત સુણી સીતા આવે દરવાજે,	સતી સીતા૦ ૬
લોક બોલે વિવિધ અવાજેરે.	
દુષ્ટ ધોખીડા વદે એવાં વાચા;	સતી સીતા૦
પડે અમીમાં તે સાચા રે.	
ખાધ ખોદી નાંખે ખેરના અંગારા,	સતી સીતા૦ ૭
માત વામ છે જેની બ્યાળારે.	
મંચ પરમછીનું ધ્યાન ધરીને;	સતી સીતા૦
પડે તે હીમત ધરીને રે.	
સિયળ પ્રાપ્ત થયું ત્યાં પાણી,	સતી સીતા૦ ૮
બેઠા પમાસન વાળી રે.	
રામચંદ્રજી ત્યાં શીશ નમાવે,	સતી સીતા૦
લોક સદુ ભાતીયે વધાવે રે.	
મોઢા મળે તરવથી ગામમાં લાવે;	સતી સીતા૦ ૯
વિનયચંદ્ર ગુણ ગાવે રે.	

(૭) મુની મહારાજ પંચારતા શ્રાવક શ્રાવીકાંગા ઉક્તિસ.

વાતજની વાટી અમ્મિ જોતારે—એ રાગ.

મુણે એક વદામણી સારીરે,
તેતો સરવને છે હીતકારીરે;
બોધ આપસે શુદ્ધ પંચારી,

વગર વિચાર્યું ના વઢે, (૧૧) કદીએ સુખથી વેળા
રસ્તે આલે જોડને, નીચા રાખી નેણ.

- આલો જમ્યે વાંદવાને ઉમંગરે. ૧
જેની વાણી અતી ગુણ વાળીરે,
આલો જીવ જોડને સંભાળો;
આજ આપણે દીન દીવાળી,
આલો જમ્યે વાંદવાને ઉમંગરે. ૨
ગુરૂ વાંદતા છે ફળ કેવારે,
સુખ સમાધી પામીએ અવારે;
વળી પરભવ મુક્તિના મેવા,
આલો જમ્યે વાંદવાને ઉમંગરે. ૩
ગુણ ભાગ્યથી આંહી પધારે,
આપી આવકનેરે સુધારેરે;
દાપ દુરે કરી ગુણ ધારે,
આલો જમ્યે વાંદવાને ઉમંગરે. ૪
કરી વિનય ગુરૂ સેવા સાધીરે,
નવકાર મંત્રને આરાધીરે;
પાતે પામે પમાડે સમાધી,
આલો જમ્યે વાંદવાને ઉમંગરે. ૫
રાધુ વાંદતા રેવતી બાહરે,
એમે ધરો વાંઘા ચિત લાઈરે;
આંધુ ગાત્ર તિર્થકર ભાઈ,
આલો જમ્યે વાંદવાને ઉમંગરે. ૬
ગુરૂ વાંદતાં લીજ્યે સાતારે,
આંધે પરભવના સુભ ભાતારે;

સાજવધારે લોકમાં, (૧૨) વિચરે ધરી વિવેક;
તજે ન અતરથી કદી, ધર્મ તણી શુભ દેક.

પામે વળી આ ભવ પુરણ તા તા,
ચાલો જઈએ વાંદવાને ઉમંગેરે. ૭

સતી ચંદન બાળા કુમારીરે,
વાંઘા વીર પ્રભુ ચિત્ત ધારીરે;
મોક્ષ ગયાં કર્મ રિપુને મારી,
ચાલો જઈએ વાંદવાને ઉમંગેરે. ૮

મત ધારી અને શુભકારીરે,
રૂડાં પંચ મહા વ્રત ધારીરે;
જેની વાણી અતી સુખકારી,
ચાલો જઈએ વાંદવાને ઉમંગેરે. ૯

જેના દર્શન ચાહે ભુપાળો રે,
પર નિંદાની દેવને દાળોરે;
ગુરૂ વાંદી આતમ અજવાળો,
ચાલો જઈએ વાંદવાને ઉમંગેરે. ૧૦

જે મોહ મિથ્યાત્વને ત્યાગેરે,
જેના દેસમાં ડંકા વાગેરે,
વળી અન્યની ભ્રમણાઓ ભાંગે,
ચાલો જઈએ વાંદવાને ઉમંગેરે. ૧૧

મહા પાતકી રાય પરદેસીરે,
પણ આવી મળ્યા ગુરૂ કેસીરે;
તેથી દળી ગઈ ફરવી ચોરાસી,
ચાલો જઈએ વાંદવાને ઉમંગેરે. ૧૨

માટે વાંદવા સરવે ચાલોરે,

કોધી માની લોભીને, (૧૩) કપટી કુલટા નારે;
અવિ કુનારીનો કદી, સગ ન કરે લગાર.

સત્ય મારગ ને તમે ઝાલોરે;
તો તો શિવ તણાં સુખ માલો,
ચાલો જઈએ વાંદવાને ઉમંગેરે. ૧૩

જેને સત્સંગ નહીજ કરાણોરે,
પિંડ પાપથી તેનો ભરાણોરે;
તેતો જમનો થઇ જસે પરોણો,
ચાલો જઈએ વાંદવાને ઉમંગેરે. ૧૪

નીચ ગાત્રને તે કાપી નાખેરે,
વળી આજ્ઞા સહુ શીર રાખેરે;
એમ ત્રીસલાના નંદન ભાંખેરે,
ચાલો જઈએ વાંદવાને ઉમંગેરે. ૧૫

શ્રી ઉમેદચંદણ સ્વામીરે,
તરય શિશ વહે શિર નામીરે,
મુનિ વિનયચંદ સુખ કામી,
ચાલો જઈએ વાંદવાને ઉમંગેરે. ૧૬

(૮) ખાંતે કરી ખમો ચને ખમાવો ?

નારાયણ છંદ.

હું વિવેકી મુજ ખેની વાત આ બીચારજો,
વિચારીતે વિવેકથી મુખાકખને ઉચારજો. ૧

થત્રી કર ત કામની, (૧૪) ટાળી મળી બે ચાર;
 ળી સંગગાવે સદા, તે કુલટા નિરધાર.

- મનુષ્ય જન્મ છે અમુલ્ય રત્ન તુલ્ય ધારજો,
 આ અમુલ્ય સમયને ત ખોટમાં ઉતારજો. ૨
- વેરી વિષય વિપના વિકારને વીઠારજો,
 ભવ સમુદ્રમાં કુબેલ આત્મને ઉઠારજો. ૩
- કામ ક્રોધ મોહ લોભ મદનમદ નિવારજો,
 ઠરેલ સત સંગતિ ઉમંગથી વધારજો. ૪
- ખમત ખામણા સુખંતથી ખરે ખમાવજો,
 વેર ને વિરોધ જન્મ જન્મના સમાવજો. ૫
- પામી આ અપૂર્વ પર્વ ગર્વ સર્વ વારજો,
 વધારજો વિવેક મેલ મનનો મટાડજો. ૬
- રોપ દોષ સહુ ઉદાર દિલથી દખાવજો,
 વિનયમુનિ ચિનયથી સુભાવનાને ભાવજો. ૭

(૯) સમજી બહેનોને હિત શિખામણ.

- ત્રીસલા ઉર મહાવીર જન્મશરે, ચૈતર તેરસ અજવાળી-એ રાગ.
 કહુ એક શીખામણ સારી રાજ, સાંભળજો બેની ભાવે-એ ટક
 તે તમને છે હીત કારી રાજ. સાંભળજો ૧
- મોંઘા માનવ ભવ પામી રાજ. સાંભળજો ૨
- ભજજો શ્રી અંતરજામી રાજ. સાંભળજો ૩
- સદ્ગુરુનો સંગજ કરજો રાજ. સાંભળજો ૪
- સુવચન તેનાં ચીત્ત ધરજો રાજ. સાંભળજો ૫
- દુરિજન સંગત પરિ હરજો રાજ, સાંભળજો ૬

પતિવે સંતાપે અતિ, (૬૫) મતિ હીણ બે નાર,
સેવામાં સમજે નહિ, સહુ પર તાપે ખાર.

પાળો ભાવે વ્રત રૂઢાં રાજ.	સાંભળજો ૭
કદી કામ ન કરજો કુટાં રાજ.	સાંભળજો ૮
ભણી ભણતરને ભલી ભાને રાજ	સાંભળજો ૯
સારાં થાજે સહુ વાતે રાજ.	સાંભળજો ૧૦
પહેરે શિયળની સાડી રાજ.	સાંભળજો ૧૧
વરજે દુરગુણની ખાડી રાજ.	સાંભળજો ૧૨
વસજો સહુ સંપી સાથે રાજ.	સાંભળજો ૧૩
નાહી આળ દીઓ કોઈ માંથે રાજ.	સાંભળજો ૧૪
સદ્ગુણની શીક્ષા માનો રાજ.	સાંભળજો ૧૫
પર હરજો સહુ તોફાનો રાજ.	સાંભળજો ૧૬
કરીને સહુ સારા કામો રાજ.	સાંભળજો ૧૭
મુનિવિનયસદા સુખ પામો રાજ-સાંભળજો બેની ભાવે ૧૮	

(૧૦) પર્યુષણમાં ગાવાની ગરબી.

કાંડે કાંડે કાંકણીયાળી ચુડીરે, લાગ પાસે લાડકી દીસે રૂડીરે.
એ રાજ.

આવો બેની આનંદ મંગળ આવે રે,	
પણુપણુ પરવ રૂઢાં ગાજે રે.	આવો ૧
મેલો મેલો મોહ મમતને માયા રે,	
ચાલો બેની નિર્મળ કરીયે કાયા રે.	આવો ૨
સાંભળજો વીર વચન સહુ ભાવે રે,	
શુભ પથ શુર શુણિયલ બતાવે રે.	આવો ૩

સારવાર સંતાનની, (૧૬) કરે નહિ લવલેશ;
નહિ મુઘડતાઈ જરી, જેવો કુવડ વેશ.

પાળો યેની પ્રત રૂડાં શુભ ભાવે રે,
આવો રૂડા અવસર ફરી ન આવે રે. આયો ૪
પન્નુપણ પુરણ ભાગ્યથી આવ્યાં રે,
તે તો ખરે ભાવિકને મન ભાવ્યાં રે. આયો ૫
વેર ઝેર કલેશ કુસંપને ઢાળો રે,
ભલે ભાવે અતમને અજવાળો રે. આયો ૬
દીઓ દીઓ દાન મુકી અભિમાન રે.
તળે સહુ અંતરનાં તોફાન રે, આયો ૭
ઢાળો યેની પર નિંદા પરમાદ રે,
સાર લઈ અસાર ને કરો બાદરે. આયો ૮
ધન્ય ધન્ય તેહ તણા અવતાર રે,
સેવે રૂડાં પન્નુપણ મુખકાર રે. આયો ૯
કર્યો જેણે સફળ આ અવતાર રે,
વદે મુનિ વિનયચંદ હીતકાર રે. આયો ૧૦

(૧૧) ગુરૂ પધારતા ગાવાની ગરબી.

ગરવા ગણપતીને લાગુ પામરે—એ રાગ.
યેની આજ આનંદ અમારે રે,
શુભવંત ગુરૂ પધારે રે;
આવી આવક સહુજ સુધારે રે,
તરી આપ અવરને તારે રે.
કૌંધ માન માયાને નિવારે રે,

ઉઠે આંખો ચોગતી,
કુલદાને આવે નહિ,

(૧૭) વાગે જ્યારે આઠ;
મુખે પ્રભુનો પાઠ.

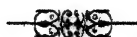
વળી વિનય વિવેક વધારે રે;
રૂઠા પંચ મહા પ્રત ધારે રે,
ભવ સાગરથી તે ઉતારે રે. ૨

મહા ભાગ્યથી અહીં પધારે રે,
દોષ દુર કરી ગુણ ધારે રે;
આધી વ્યાધી ઉપાધી વિદારે રે,
ફળીયાં ભાગ્ય આ પંચમ આરે રે. ૩

જેને સદ્ગુરુ દર્શન મળીયાં રે,
તેના ભાગ્ય સંપૂર્ણ ફળીયાં રે;
ગળી જાય કુકર્મના ગાળીયાં રે,
મુખ એજ જગતમાં રળીયાં રે. ૪

મળ્યો માનવ ભવ આ રૂપાળો રે,
મુલ મારગને તમે ઝાલો રે;
પર નિંદાની ટવને ટાળો રે,
ગુરુ વાંદી આતમ અજવાળો રે. ૫

બેની ચાલો સહુ રંગે ઉમંગે રે,
ગુરુ વાંદીએ મહા ઉછરંગે રે;
સદ્ગુરુ સદા સુખકારી રે,
વાંદે વિનયમુનિ હૃષી ધારી રે. ૬

ધરમા સહુ સાથે કરે, (૧૮) કલેશ અતિ દિન રાત;
હાય વેાય હેયા વિષે હોય નહિ નિરાંત.

(૧૨) સદ્ગુણી સ્ત્રીઓને સંસ્મરણિય સદ્ગોધ.

રાય ગારી હું'રે ને હિંદવાણી ગરાસીયા રાજ્યાં રે લોલ-

એ રાગ.

સહીયર સ્નેહ ધરી મુખકારી,

શિખામણ સાંભળોરે લોલ.

સહીયર ભાવે ભજે ભગવંત,

તણ મન આમળોરે લોલ.

૧

સહીયર માનવનો અવતાર,

મળ્યો સુભ ભાગ્યથીરે લોલ.

સહીયર સફળ કરો અવતાર,

ધરમ અનુરાગથીરે લોલ;

૨

સહીયર અવસર આ વહી જાય,

વૃથા અજ્ઞાનમાંરે લોલ;

સહીયર મુઝે નહિ આપ હિત,

અરે અલીમાનમાંરે લોલ.

૩

સહીયર સમજાવે ધરી સ્નેહ,

તે સદ્ગુરુ સાનમાંરે લોલ;

સહીયર મેળવજોરે ભલાઈ,

ધરો વાત ધ્યાનમાંરે લોલ.

૪

સહીયર સદ્ગુણથી નીજ રહ,

સદા સશુભારજોરે લોલ;

સહીયર સદ્ગુરુનો સદ્ગોધ,

ગુણ જોતે નહિ અન્યના, (૧૯) અવગુણનો ભંડાર;
ધર્મ તણી પ્રીતિ નહિ, કોઈ તણે અવતાર.

હૃદયમાં ધારજોરે લોલ. ૫
સહીયર કપટી કલેશી કુનાર,
તણે સંગ વારજોરે લોલ;
સહીયર વિનય વિવેક વિચાર,
મુવિદ્યા વધારજોરે લોલ. ૬
સહીયર સંપી વસો સહુસાથ,
ગણી એક આપણેરે લોલ;
સહીયર લહે તે શિવમુખ સાર,
વિનયમુનિ ભણુરે લોલ. ૭

(૨)

રાગ ઉપરનો.

સહીયર ઇન્દ્રિયનારે વિકાર,
હૃદયથી બાળજોરે રે લોલ;
સહીયર સજી શિયળ સજીગાર,
આતમ અજવાળજોરે રે લોલ. ૧
સહીયર મદ વિષય કપાય,
પ્રમાદ ને ગાળજોરે રે લોલ;
સહીયર લાજ ધરી દોલમાંય,
મુચાલથી ચાલજોરે રે લોલ. ૨
સહીયર દુર કરી અલીમાન,
ધરો ધ્યાન ધર્મનું રે લોલ;

પરનિદામા પાપણી
આળ ચઠાવે અન્યને,

(૨૦) જરા નહિ ડરનાર;
દુરાચાર રમનાર.

સહીયર ડરજો દિલ માઝાર,
જાણી બળ કર્મનું રે લોલ. ૩
સહીયર સંસારનારે આ સુખ,
દીવસ ચારના ગણી રે લોલ;
સહીયર સાચવજો રે ભલામ,
ભલાં ભણતર ભણી રે લોલ. ૪
સહીયર કુડા ના કરજો કાજ,
લાજ દીલમાં ધરીરે લોલ;
સહીયર રૂડાં રે કરજો કાજ,
આજ અવસર વરી રે લોલ. ૫
સહીયર મુખકર આરે શિખામણ,
સ્નેહથી જે સુણે રે લોલ;
સહીયર લહે તે શિવમુખ સાર,
વિનયમુનિ ભણે રે લોલ. ૬

(૧૩) ઉપદેશી સાત વાર.

વાલાળની વાટડી ૦ એ રાગ.

સખી સોમે સુણે સંત વાણી રે,
સેવો શિયળ સદ્ગુણ ખાણી રે;
ઢાડો દુરગુણ દુઃખની ખાણી,
સુણે સાત વાર આ મુખકારી રે. એ રેક ૧

એવી કુનારીનો કદી, (૨૧) સંગ ન કરશે કાય;
તજજો તેને દુરથી, જો સુખ વરવું હોય.

- સખી મગજો મોહને મમતા રે,
તજ ક્રોધને ધરજો સમતા રે;
સુખ પામીયે ઇંદ્રીય દમતા. મુણેા ૨
- સખી બુધે બુદ્ધિ રૂડી ધરજો રે,
કદી કદપના કુડી ન કરજો રે;
સદા ધર્મ મુડાને સંચરજો. મુણેા ૩
- સખી ગુરુવારે ગુણવંત રે,
સંત સેયો સદા ધરી ખંતરે;
તજ અંતરનો નીજ તંત. મુણેા ૪
- સખી શુકરવારે શુભ ભાવે રે,
જેહ જ્ઞાની તણા ગુણ ગાવે રે;
તેહ કર્મ સકળને ખપાવે. મુણેા ૫
- સખી શનિવારે સખી વસવું રે,
બહુ દાંત દેખાડી ન હસવું રે,
ખજ સગતથી દુર ખસવું. મુણેા ૬
- સખી રવીએ રૂડા કૃત્ય કરજો રે,
ક્રોધ માન માયા પર હરજો રે,
પુણ્ય પંથમાં પ્રિતે વિચરજો. મુણેા ૭
- સખી સાતવાર સુખકારી રે,
મુણેા ભાવધરી નરનારી રે;
વદે મુની વિનયચંદ હીતકારો. મુણેા ૮

કુળ બુડાડે બાપનું, (૨૨) કરી નહારા કામ;
જગમા બહુ નિંદાય છે, હૈયે હોય હરામ.

(૧૪) કોનું જીવન સફળ.

વિહાહ આબ્યા કુંકડા	એ રાગ.
દેવધર્મ ગુરુ બેણે આજખ્યા,	
ટાળ્યાં વેર વિરોધ તમામ;	
જીવન સફળ તેહનું	એ દેક.
પાળે પ્રત રૂડા શુભ ભાવથી,	
ગાય ગુણી જનના ગુણ આમ	જીવન ૧
વરબે વિષય કપાયતી વારતા,	
નહિ અંતરમાં અહંકાર;	જીવન ૦
રંગે હૃદય વૈસગના રંગમાં,	
સબે શીયળ તણે શણગાર.	જીવન ૦ ૨
દયા દાન અને દીનતા ધરે,	
ધરે ધર્મતણુ નિત્ય ધ્યાન.	જીવન ૦
ભલે ભાવે ભાવે શુભ ભાવના,	
ભલે ભય ભજન ભગવાન.	જીવન ૦ ૩
સદ્બોધ સુણી સદ્ગુરુ તણે,	
વાધે વિનય વિવેક વિચાર.	જીવન ૦
ભણી ભણતરને ભણી ભાતથી,	
ટાળી દુરગુણને દુરા ચાર.	જીવન ૦ ૪
સુણી વચન કહણુ એ પરતણાં,	
ધરે રીસ નહી ભવલેશ.	જીવન ૦
ક્રોધ માન માયા લોભ પરિહરે,	

કરવત જેવી જાલડી, (૨૩) કડવા કાઢે કેણુ;
શુભ શીખામણુ આપતા. ચઢાવે ઉંચા નેણુ.

વળી પરિહરે રાગને દ્વેસ.	જીવન૦ ૫
કરે પરમાર્થનાં નિત્ય કામને,	
જપે જાપ સદા પરમેસ.	જીવન૦
સુખ દુઃખ વિષે સમ ભાવના,	
રહે આનંદ માંહિ હંમેશ.	જીવન૦ ૬
સતસંગ કરે સદ્ગુર તણે,	
તજે કપટી કુગુરનો સંગ.	જીવન૦
નહિ રાચે વિષય રંગ ભોગમાં,	
રાચે સદ્ગુણમાં ઉછરંગ.	જીવન૦ ૭
પડે સંકટ વીકટ અતી ઘાણાં,	
તોય તજે નહિ ધર્મ ટેક.	જીવન૦
મુનિ વિનય વદ શુભ ભાવથી,	
પુણ્ય પંથથી સુખ અનેક.	જીવન૦ ૮

(૧૫) ઉપદેશી દોહરા.

અર્થ મંત્ર શિરોમણી, મંત્ર ખરો નવકાર;	
ભાવ ધરી જપતાં લીએ, સુખ સંપતિ અપાર.	૧
વિનય વડો સંસારમાં, વિનય વિના નહિ જ્ઞાન;	
વિનય ધર્મ સેવા સદા. છાંડિ ઉર અભિમાન.	૨
પ્રથમ નમુ ગુરુદેવને, જેણે આપ્યું જ્ઞાન;	
ભવ સાગરે તરવા તણું, આપ્યું જેણે ભાન.	૩
ભવ ભ્રમણના ચક્રમાં, ભમીગો હુ બહુ વાર;	

સવળા મારગ છોડીને (૨૪) અવળા પકડે પંથ;
છિદ્ર ઉઘાડે ઘર તણા, પગલે કુલટા કંથ.

મહા પુણ્યથી પામીયો, માનવનો અવતાર.	૪
જન્મ ધરી આ જગતમાં, શું મેળવીયો સાર ?	
નિર્મળ મલના ભાવથી, કરજો એહ વિચાર.	૫
માત તાત ભ્રાત સહુ, સ્વપ્ન તણા સંગાત;	
અંતે જાગુ જીવને, પુણ્ય પાપ લઈ સાથ.	૬
ક્યાંથી આવ્યો ક્યાં જવું, કેમ થસે ધન્ય અવતાર !	
આ દુઃખીયા સંસારમાં, શોધો તારણ હાર	૭
ગુરૂ મોક્ષદાતાર છે, ગુરૂ દુઃખ હરનાર;	
ગુરૂ વિના કો છે નહિ, જગમાં તારણ હાર	૮
કેશી ગુરૂએ તારીઓ, મહા પાતકી રાય;	
નામે પરદેશી લલો, દીઓ સ્વર્ગ મુખદાય.	૯
શાંત દાંત સંતોષિને, શુદ્ધ શિયળ ધરતાર;	
એવા ગુરૂ ગણવંતને, વંદન વારંભવાર.	૧૦
મોહ કર્મની જાળમાં, બંધાયો આ જીવ;	
બોધ સુણાવીને સદા, ગુરૂ બતાવે શીવ.	૧૧
સદગુરૂનો સત્સંગ કરી, કરજો સારા કામ;	
વિનયમુનિ શુભ પંથથી, મળશે શિવ સુખધામ.	૧૨

(૧૬) ઉપદેશી પંદર તિથીઓ.

આવો ને નંદલાલ રમવા આવોનેરે—એ રાગ
પડવે પ્રિતે પ્રભુ ધ્યાનજ ધરીયે,

ઘર ઘરમાં બહુ ભાટકે, (૨૫) ટકે ન પગ ઘરમાય;
વાતો કરવા વાયડો, બની કુવડ કુલાય.

નવકાર મંત્રને નિત્ય સમરીયે;
ભવ જળ પાર ઉતરીએ. મુણ્ણે રનેહ ધરીને એ ટેક. ૧
ખીજે તે ખોલજો ખોલ વિચારી,
નિજ પર દુઃખ ન થાય લગારી;
ચાલજો ચાલ મુધારી.

મુણ્ણે ૦ ૨

ત્રીજે તજ દહને તંત તારા,
ભાવ ધરી ભજ લે સંત સારા;
ભવો ભવ મુખ કરનારા.

મુણ્ણે ૦ ૩

ચોથે ચંચળ ચિત્તને વસ કરજો,
વિનય વિવેક વિચારને ધરજો;
દીલડામાં દોપથી ડરજો.

મુણ્ણે ૦ ૪

પાંચમે પાપના પંથે ન પડજો,
ઘટડામાં ઘાટ અઘટ નવ ઘટજો;
પુણ્યનો પંથ પકડજો.

મુણ્ણે ૦ ૫

છઠે છાના છળ છિદ્ર ન ધરજો,
છળે કરી કોઇને ન છતરજો;
છકાઈની રક્ષા કરજો.

મુણ્ણે ૦ ૬

સાતમે સાંભળજો સંત વાણી,
સાંભળી છાંડજો દુર્ગુણ ખાણી;
અંતરમાં હર્ષ આણી.

મુણ્ણે ૦ ૭

આઠમે આઠ મદોને દખાવો.
આનંદ અંદર અંદર આવો;

નંદન નહેજા નાગણી, (૨૬) ફટ ફટ બોલે બોલ;
 વિનય વિચાર ધરે નહિ, તે નારી તણુ તોલ.

આનંદ ઉર જગાવો.

મુણજો ૮

નોમે નક્કી મુકીને મરી જાવુ,
ફરી નહી મળસે મુંદીર તન આવુ;
સાંત પણે સમજાવુ.

મુણજો ૯

દસમે દાન દીઆ સુલ ભાવે,
દુઃખ દારીડ જેથી દૂર જાવે;
શિવ રમણી સુખ પાવે.

મુણજો ૧૦

અગીઆરસે ઉરમાં અરીહત.
ભાવ ધરી ભજજો ભજવત;
કરમનો કરવાને અંત.

મુણજો ૧૧

બારસે બાળક બુદ્ધિ નિવારો.
સદગુણના સજજો શણુગારો;
આનંદે આત્મ મુધારો.

મુણજો ૧૨

તેરસે તન ધનમાં ન લેભાભો,
તૃણા નદી માંદિરે ન તણાભો.
કુટી ફટ ન ફસારો.

મુણજો ૧૩

ચૌદસે ચેતજો ચિત ખચીત.
કાળ ઝપાટા દીએ શિર નિત્ય;
ધરમમાં ધરજો પ્રિત.

મુણજો ૧૪

પુનમે પુણ્યના પંથમાં ચાલો,
પર નિતા પરમાદતે યાજો;
આત્મ ને અજવાજો.

મુણજો ૧૫

કુટુંબ કમીલામા કરે, (૨૭) બહુ કલ્યા આ કંકાસ;
 લડે વઢે પાડોશમા, નહિ ઘરમે નવરાસ.

પંદર તીથીઆ પ્રેમથી ગાઈ,
 ઓગણી સીતેર બરવાળા માંધ;
 વિનયમુનિ હરખાઈ.

મુણ્ણે૦ ૧૬ ~

(૧૭) મુનિ વિહાર વખતે ગાવા લાયક ગીત.

(રાગ દેવરીયા મુનિ વરનો).

વિહાર કરેરે મુનિવર વિદેસે,	ગુણવંતા મુનિવર.
શ્રાવક મળી સૌ કરે અર્જ.	
સાતામાં રેળે સાતામાં રેળે,	
મારી વંદના લેળે,	
વેલેરા દરશન રૂડાં દેળે.	ગુણવંતા એ ટેક. ૧
જગત જંજળ મુનિવર નિવારી,	
દયા ધર્મને દીલ ધારી.	ગુણવંતા૦ વેલેરા
અવિચળ દયાને મુનિવૃત મહાવૃત આળે,	
પચ પ્રમાદ દુર ટાળે.	ગુણવંતા૦ વેલેરા ૨
સમતાના સાગર મુનિવર દયાના આગાર,	
રમણતા રમે જ્ઞાન ઘર.	ગુણવંતા૦ વેલેરા
ધર્મના ધોરી છતી રીઢીના ત્યાગી,	
મુક્તી રમણી મુ' પ્રિતી લાગી.	ગુણવંતા૦ વેલેરા ૩
જ્ઞાન્ય અમારા ગુરૂ દરસન દીધા,	
દુખડાં અમારા હરી લીધા.	ગુણવંતા૦ વેલેરા
ત્રણે રતના રૂડાં જલ કરીને,	

એવા કુલટા નારીના, (૨૯) અવગુણ નજે સુખણ;
જેને પ્રભુ ભાવે કરી, તે મળશે વૈમાન.

રક્ષા કરોરે રૂડી પેર.	ગુણવંતાં વેલેરા ૪
જ્ઞાન ભરેલી ભંડી વીરની વાણી,	
સાંભળી પ્રખટા હરખાણી.	ગુણવંતાં વેલેરા
જગત જ'જગ જોઈ મનકું ન મોહું,	
બ્રહ્મચારી ના ગુણ સોહું.	ગુણવંતાં વેલેરા ૫
તન ધન જોખન પરિવાર પંપાજ,	
સાચો એક ધરમ દયાળ.	ગુણવંતાં વેલેરા
દીપક વિનારે જેમ તિમીર ન જાય,	
ગુરૂ વિના જ્ઞાન નવ થાય.	ગુણવંતાં વેલેરા ૬
પર ઉપકારી મુનિવર અમને નડે છે,	
અમૃત વાણીના વીજેગ.	ગુણવંતાં વેલેરા
કૃપા કરજોરે મુનિવર આ દેસ ઉપર,	
ફરીને પધારવાની અરજ.	ગુણવંતાં વેલેરા ૭
માળી વડેરે જેમ વાડી સોભાય,	
તેમ ગુરૂથી જ્ઞાન થાય.	ગુણવંતાં વેલેરા
વિનય કરીને મુનિવરને વિનવે,	
વિનયચંદ મુનિરાય	ગુણવંતાં વેલેરા ૮

(૧૮) ઉપદેશી પંદર તિથી.

(રાગ—ચાંદો સાશુજી ને વાંદવારે).

પડવે પદ્દેસી રાજ પાપીઓ રે,
દેસી ગુરૂ દેવ પદ્દે દીગો રે.

ધન્ય ધ ય તે નારને, (૨૯) સજે શીયળ સણુગાર;
 મત્ય અને સતોષને, ધરે હૃદય મોજાર.

ઉત્તમ પ્રાણી હજી કરમી બોધ પામસે રે, એ ટક.

જે જે બહુળા કરમી પ્રાણીયા રે,

રજગણે સંસાર માંચ રે;

ઉત્તમ૦ ૧

ત્રીજે તરવારની ધાર છે રે,

પાળવો સંજમ ભાર રે

ઉત્તમ૦

શ્રોથે ચતુરા રેવતી રે.

વહોરાઓ ગીજેરા પાક રે,

ઉત્તમ૦ ૨

પાંચમે પાળવુ પ્રાતથી રે,

સાહ્યામણુ સીયળ વૃત રે

ઉત્તમ૦

છઠે ૭ ખંડનો રાજ્યો રે,

નિજ કર્મે ગયો પાતાળ રે,

ઉત્તમ૦ ૩

સાતમે સમકીર્ત સાંચવો રે,

દુષણ દાળીને પાંચ રે.

ઉત્તમ૦

આઠમે અતી મુક્ત બાળીકા રે,

જંગ લીધો લઘુ વયમાં રે.

ઉત્તમ૦ ૪

નવમે ન માન્યો ચિત્તનો રે,

અભ્રહતે હીતકારી બોધ.

ઉત્તમ૦

દસમે દમ્યા વિન્યા ઇંદ્રિયો રે,

નહિ કદી થાય શિવ વાસ રે.

ઉત્તમ૦ ૫

અગીયારમે અજ્ઞાનમાં રે,

ગયો અનંતો કાળ રે.

ઉત્તમ૦

બારસ બારે સુવૃત્તને રે,

પ્રાણ જતા હોડે નહિ. (૩૦) સત્ય શીયળનીદેક;
લાલચમા લપટાય નહિ, સંકટ સહે અનેક.

શ્રાવણ તમે પાળો રે.	ઉત્તમ૦ ૬
તેરમે તરવા સંસારને રે,	
ખોળજો સદ્ગુરૂ સાર રે,	ઉત્તમ૦
ચૌદસે ચૌદ પ્રકારનાં રે,	
આપ સમાન છવ જાણો રે,	ઉત્તમ૦ ૭
પુનમે પાપ અહારને રે,	
ટાળો દુરગતી દાતાર રે,	ઉત્તમ૦
પત્રર તીથીઓ પ્રેમથી રે,	
ગાઈ ભાવાપુર માંય રે.	ઉત્તમ૦ ૮
ઓગણી ઓગણુ સાઠમા રે,	
શ્રાવણ સાતમ સેમધાર રે.	ઉત્તમ૦
સદ્ગુરૂ ચરણ નમી વદે રે,	
વિનયચંદ્ર અણુગાર રે.	ઉત્તમ૦ ૯

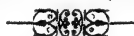

(૧૬) (ઉપદેશી સાતવાર.)

રાગ—નદી યમુના કે તીર ઉડે દાય પંખીયા.
સ્વીએ રજીયો સંસાર આતમ નવ ઓળખ્યો,
અભીમાને ભર્યો છવ ચતુર ગતી ભર્યો. ૧
સોમે સત્ગુરૂ શિષ્ય ધરો રૂઢિયા વિષે,
ઉતારે ભવપારને દુર્મતિ કાપશે. ૨
મંગળવારે માન્ય સાચું છે મરણ,
માથે રાખીને હર સુકૃત કાંઈ કરણ. ૩

સીતા સતીને લઈ ગયા, (૩૧) લંકા કેરો રાય;
કષ્ટ સદ્ગાં અતિ આકરે, પણ નહિ સત્ય તગતય

- બુદ્ધવારે બોધ સુણી જનરાજનો,
ખટ રિપુ કરો દુર, ગારવ તજો ગાવનો. ૪
- ગુરુવારે જ્ઞાન વિના નથો મુગતી,
શાળુવારે સંન્યા પણ દીલી વિના જેવી જીવતી. ૫
- સુકરવારે સરમ નહિ આવે કરમને,
હોય રાજા કે રંક તોયે પણ શું બને. ? ૬
- શનીવારે સ્નાન થકી નથી મુકતી,
મછ રહે જલ માંય તો પણ પામે કુગતી. ૭
- જોગ લઈ કરો દેશને તપ જપ બાહુ કરો,
મસ્તકના ચુટો કેરા સમકિત વિના નહિ તરો; ૮
- પથર પુજો ને કરો ફરાત દ્રવ્ય ખર્ચે શું થયું,
રક્ષામાં રેડયું તેલને ઉઢક વલોવિય. ૯
- સંવત ઓગણી સાઠ ભાવાપૂર શહેરમાં,
વટ વિનયચંદ્ર રાખો મન મહેરમાં. ૧૦

(૨૦) (કાયાયે જીવને કરેલી વિનતી.)

રાગ, સહેરનો સુખો ક્યાંથી આવીયો રે,
નરતન નગરીનો રાજ્યો રે, દેશ તજી જાય પ્રદેશરે,
અરજ સુણો નરતન નગરીના રાજ્યારે. એ દેક.
કાયા કહે કરજોડીને, સાંભળો ગરવા રાયરે. અરજ
અમારા પુરના નિવાસીયા,
અરજ લીઓ દીલમાંય.

અરજ ૦ ૧

દુષ્ટ બની દુર્યોધને, (૩૨) દ્રોપદી દુઃખી કરાય;
સતીના ભરી સભા વિષે, ખેંચ્યા ચીવર રાય.

દાસી હું અખળા આપની રે,	અરજ૦
ભવો ભવ સુખની દેનાર રે,	
જીવ ક્યા નિત્ય પાળીને રે,	અરજ૦ ૧
સફળ કરાવું અવતાર રે.	
પાળી પોષી ને મોટી કરી રે,	અરજ૦
જેમ પાળે બાળની માય રે.	
જે જે હું મુખ થકી માગતી રે,	અરજ૦ ૩
તે આપતા પ્રેમ લાય રે,	
આપ વડે હું તો સો મતી રે,	અરજ૦
જેમ આભરણ વડે નાર રે.	
આપ સ્વર્ગમાં સિધાવતા રે,	અરજ૦ ૪
દુખનો મારે નહિ પાર રે.	
જ્યારે હતા આપ ગામમાં રે,	અરજ૦
ખમા ખમા મુજ થાય રે.	
પરલોકે આપ પધારતા રે,	અરજ૦ ૫
મુજથી સહુ અભાગ્ય રે.	
આવું નહોતું મેં જાણીયું રે,	અરજ૦
રઝળાવશે મુજ દેહ રે.	
દગો દશે નહીં વાલમાં રે,	અરજ૦ ૬
મારે પુરવનો છે નેહ રે.	
અરજ મુણી હુંસ બોલીયા રે,	અરજ૦
સાંભળો ચતુર મુજણ રે.	

વેચાણી ચૈયા વિષે,
વીર પ્રભુની શિષ્યણી,

(૩૩) ચંદન બાળા બાણ;
પદ પામી નિરવાણ.

એમા દાષ નહિ માયરો રે,
કાળ કોટવાળે વાળ્યો ઘાણુ રે. અરજ ૦ ૭
તું સમી કાયામે કહ કરી રે,
મારે હવે છે પ્રણામ રે. અરજ ૦
કાયા કરતી અતી કદખનારે,
મેલી હંસો ઉડી જાય રે. અરજ ૦ ૮
મોહ માયા મેલી જીવને રે,
પરલોક જાતા અકળાય રે. અરજ ૦
રાખ્યો દોષનો તે રહે નહી રે,
મદ વિનયમુનિ રાય રે. અરજ ૦ ૯

(૨૧) મુનિ વિહાર વખતે ગાવાની ગરબી.

રાગ. ઝીણી આલે ઝખુડે વીજળી રે.

સાચ્યા સાંભળો મારી વીનતી રે,
કહું છું જોડી દોનુ હાથ,
ગુરુ દરસન વેલા આપજો રે, એ રેક.
શ્રી સંઘ કરજોડીને વિનવે રે,
આપને ચરણે લાગે પાય. ગુરુ ૦ ૧
ગુરુ ગુણ ભર્યા છે સાંભર્યા રે,
તે તો લખ્યા નવ લખાય. ગુરુ ૦
ગુરુ વાણી અમીરસ આપતા રે.
તે તો પીતા નવ ધરાય. ગુરુ ૦ ૨

તારામતી સતી જુઓ, (૩૪) ગતિ અતિ દુઃખ દાય;
રતી મતી નહતી ફરી, બહુ બહુ દુઃખ સહાય.

ગુરુ પાપીને પાવન કરે રે,
એવા અદ્ભુત છે અણુમાર,
સેવા આપ સદા ભગવંતનેરે,
અમને એજ કહો અધિકાર. ગુરુ ૦ ૩

ગુરુ પ્રીતી પમાડી સામઘી રે,
જેવો જળ મચ્છનો સંજોગ,
એવિ પ્રીતી લાગી અમતણી રે,
ખમાસે નહી થતાં વિજોગ, ગુરુ ૦ ૪

મેલ રાય પણ આખ્યા નહી રે,
નહિ તો આશ અમારી પુરાત,
પણ કમ' કહણ છે આપણા રે,
તો કેમ લકએ મણી સાક્ષાત. ગુરુ ૦ ૫

બોધ સુણી હરખટુ દીલડં રે,
હવે કેસુ' કેને સંભળાવો. ગુરુ ૦

ગુરુ જાણ મું કહીયે આપને રે,
અમારો જીવ નહી કલપાવો. ગુરુ ૦ ૬

જે શ્રી વીતરંગે ફરમાવીયુ રે,
તે તો ખજો તમે શિર સાથ. ગુરુ ૦

ફરીને પધારઆની વીનંતી રે,
ધરજો મન માંહી આ વાત. ગુરુ ૦ ૭

ઓગણી ઓગણસાડની સાલમાં રે,
આવણુ સ્વાતમને સ્વામ્યારે. ગુરુ ૦

ગુણવંતી કુળવંતીને, (૩૫) રૂપવંતી સુનાર,
જગમા જરા બોલાય છે, લક્ષ્મી રૂપ અવતાર.

પુન્ય ઉમેદ ચંદ્રલના શિષ્યજી રે,
વદે શ્રી વિનયચંદ્ર અણુગાર. ગુરુજી ૮

(૨૨) આવો બહેનો આજ ગુણવંતી
સતીઓના ગુણ ગાધ્યે.

(રાગ-પુનમ ચાંદનીનો)

આવો આવો બેની આણદે સહુ આમણે રે,
ગાધ્યે ગુણવંતી સતીઓના રૂડા ગીત, આવો-ટેક.

સાખી—

માનવનો ભવ પામીયા, મહા પુન્ય પ્રસાદ,
સેવી ઉત્તમ ધર્મને, સફળ કરે નિજકાવ;
આવો અવસર રૂડા, ફરી ફરી નવ સાંપડે રે,
ધારે સદગુરુ વરની, શીખ દૃઢ્ય ચોઝાર. આવો ૧

સાખી—

પુત્રી રૂપલ લણ્ડની, બ્રાહ્મી સુંદરી દાય,
પ્રણવાને ધમ્મી ધરી, બંધુએ રૂપ જોય;
તપસ્યા કઠણ કરીને, નિજ કાયાને શોષવીરે,
સંજમ લઇને બન્ને, પામ્યા પદ નીરવાણ. આવો ૨

સાખી—

પાંડવ પત્નિ દ્રૌપદી, સતીએમાં શીરદાર,
પાંચે પતી ૧ દેખતા, ફરી અનીતી અપાર;
બેન્ધા ૨ સસામાં, દુષ્ટ બની દુર્યોધનેરે,

લાજ કરાવી લોકમાં, (૩૬) કુળનો કરે ઉદ્ધાર;
વહાલી લાગે સર્વને, થાય વખાણ અપાર.

સહ્યા સંકટ પણ નહિ સત્ય તજ્યુ તલભાર. આવો ૦ ૩
સાખી—

દધી વાહનની દીકરી, સતી શ્રી ચંદન ખાળ,
વેચાણી ચાટા વિષે, દુઃખ સહ્યાં વિકરાળ;
શ્રી ચોવીસમાં જનવર, દીન દયાળુ ભેટીયારે,
બેડી ભાંગી થયાં, ઝાંઝરના જમકાર. આવો ૦ ૪

સાખી—

સીતા સુભદ્રા શિવા, દમયંતી વળી ધાર,
શિયળવંતી રાજેમતી, ધન્ય અંજના અવતાર;
સંકટ માંહિ પણ નહિ, સત્ય શીયળથી ચુકીયારે,
પાળી પતિવ્રત ધર્મ, સફળ કર્યો અવતાર. આવો ૦ ૫

સાખી—

એવી આ સંસારમાં, સતીઓ થઈ ગુણવાન,
શિવ સાટે શીળ સાંચવી, પામ્યા મોક્ષ સુખ ધામ;
એવી ગુણવંતી સતીઓને, શુભ ભાવે સદારે,
હોજો વિનયમુનિ, વંદણા વારંમ વાર. આવો ૦ ૬

(૨૩) રાજુલની વીનતી.

(અચકો મચકો કારેલી) એ રાગ

વિનવે રાજુલ કરજોડી રાજ,

નેમ નગીના રંગ લીન.

સંકટ શીર પડે કદી, (૩૭) કરે ન કુડાં કામ.
રૂડા કામ કરે સદા, લે ઈશ્વરના નામ.

જાઓ મુજને કેમ તરછોડી રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના. ૧

ઉભા રહો તમે પાતળીયા રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના.

તોરણથી પાછા વળીયા રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના. ૨

આવા શું થયા તમે બળીયા રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના.

કે પુર્વ પાપ મુજ ફળીયા રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના. ૩

કાયરની જેમ મુ ભાગો રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના.

પરણી ને પ્રીતમ ત્યાગો રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના. ૪

જગમાં અપજસ બહુ થાશે રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના.

ઘર ઘરમાં ગીત ગવાસે રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના. ૫

જાનૈયા જોડે ભાલ્યા રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના.

સૌને ફેગાર ભરમાવ્યા રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના. ૬

નગણી નારીની પડે,
ઠઠા મરકરી ના કરે,

(૩૮) તલે નહિ કુળસાજ.
મુકીને મરજાદ.

આઠે લવની મુજ પ્રીતી રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના.
નવમે નવ રાખી રીતી રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના. ૭
બેઠને બત્રી હજાર રાણી રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના.
નહિ એક તુમથી પલવાણી રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના. ૮
હરણિની કરણી ભણી રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના.
નહિ ભારી પીઠ પીછાણી રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના, ૯
ચડે ચાનક ચિત્ત લગાડી રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના.
તો વળેા પાછા ગીરધારી રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના. ૧૦
શિવા સાસુના ભયા રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના.
મુ આમ કરો છન રાયા રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના. ૧૧
મુણી રાબુલની એ વાણી રાજ,
નેમ નગીના રંગ લીના.
નહિ મતિ કરા લરમાણી રાજ,

સાચુ સસરાની સદા,
પતિને પરમાનંદમા,

(૩૯) સેવા કરે અપાર,
રાખે કરી સતકાર.

- નેમ નગીના રંગ ભીના. ૧૨
વૈરાગી નેમ નગીના રાજ,
નેમ નગીના રંગ ભીના.
ગીરનારે જઈ વૃત ભીના રાજ,
નેમ નગીના રંગ ભીના. ૧૩
સાહેલીઓને દઈ શીક્ષા રાજ,
નેમ નગીના રંગ ભીના.
રાજીલે લીધી દીક્ષા રાજ,
નેમ નગીના રંગ ભીના. ૧૪
દીક્ષા લઈ કર્મ અપાવ્યા રાજ,
નેમ નગીના રંગ ભીના.
નેમ રાજીલ શીવ પદ પામ્યા રાજ,
નેમ નગીના રંગ ભીના. ૧૫
ધન્ય ધન્ય એ રાજીલ પ્રીતી રાજ,
નેમ નગીના રંગ ભીના.
રાખી નવ ભવની સતી રાજ,
નેમ નગીના રંગ ભીના. ૧૬
નેમ રાજીલમા શુભ ભાવે રાજ,
નેમ નગીના રંગ ભીના.
મુનિ વિનય સદા શુભ ગાવે રાજ,
નેમ નગીના રંગ ભીના. ૧૭

આણંદ ઉપજે સર્વને, (૪૦) એવાબોલે બોલે.
મુખમાં અતિ મીઠાશ છે. ચરવી ગુણ અતોલ.

(૨૪) આ આનંદી અવસરને સફળ કરો. ?

(રાગ અચકો મચકો કારેલી.)

એક વાત કહું અહિં આવો રાજ,
આનંદી અવસર આવ્યો રે.
દ્યો ધર્મ તણા શુભ લાવો રાજ,
આનંદી અવસર આવ્યો રે. ૧
અભિમાન અંતર અટકાવો રાજ,
આનંદી અવસર આવ્યો રે.
ચિત્ત જ્યાં ત્યાં નવ ભટકાવો રાજ,
આનંદી અવસર આવ્યો રે. ૨
સેવો સદ્ગુરના સરણા રાજ,
આનંદી અવસર આવ્યો રે.
રૂળી જાયે જન્મને મરણા રાજ,
આનંદી અવસર આવ્યો રે. ૩
ધન્ય ધન્ય સતિ અંદન પાળા રાજ,
આનંદી અવસર આવ્યો રે.
મળ્યા શ્રી મહાવિર ગુણપાળા રાજ,
આનંદી અવસર આવ્યો રે. ૪
તુટ્યા કર પગના તાળા રાજ,
આનંદી અવસર આવ્યો રે.
ધર્મ ગયા ઝાક ઝમાળા રાજ,
આનંદી અવસર આવ્યો રે. ૫

સદાય આણંદમાં રહે, (૪૧) કરે ન શોક લગદર.
 સુખ દુઃખમાં સમભાવના, ધર્મ કરે સુખકાર.

કરણ કરી દીન દયાળા રાજ,
 આનંદી અવસર આવ્યો રે.
 કરજોડી વને મહીપાળા રાજ,
 આનંદી અવસર આવ્યો રે. ૬
 મહા પુન્યે નર ભવ પ્રાપ્તી રાજ,
 આનંદી અવસર આવ્યો રે.
 ભજજો શ્રી અંતર જામી રાજ,
 આનંદી અવસર આવ્યો રે. ૭
 કરો જન્મ સફળ સુ ધરમથી રાજ,
 આનંદી અવસર આવ્યો રે.
 પાઠા વળજો કુકરમથી રાજ,
 આનંદી અવસર આવ્યો રે. ૮
 કરીને નિત્ય સારા કામો રાજ,
 આનંદી અવસર આવ્યો રે.
 મુનિ વિનય સદા સુખ પામો રાજ,
 આનંદી અવસર આવ્યો રે. ૯

ઉપદેશી બાર માસ.

(સખી પડવેની ધણ પ્રિત) એ રાગ.

સખી કારતક માસે કામ ફડાં કરજો રે,
 ખરેખરીનું નિત્ય ધ્યાત હૃદયમાં કરજો રે.

હસે નહિ હઠ મુકીને, (૪૨) વડે નહિ કાઠ સાથ;
દયા કરે તન ધન મકી, દખી દીન અનાથ,

વિનય વિવેક વિચારમાં વિચરજો રે,
પ્રભુ રાખી દિલડા માંય દોષથી ડરજો રે, ૧
સખી માગસરે માસે મોહ મદને મમતારે,
અંતરથી તજજો ક્રોધ ધરજો સમતારે;
ઈંદ્રિયના વિકારને નિત્ય દમતારે,
લહોએ અવિચળ મુખ ધામ ગુણીજન ગમતારે, ૨
સખી પોષે પાપ અહારમાં નવ પડજોરે;
નિત્ય પ્રેમ ધરીને પુન્ય પથ પકડજોરે;
પરનિદા પ્રમાદને પર હરજોરે;
નહિ દુરીજન કેરો સંગ કડિએ કરજોરે; ૩
સખી મોહ મહિને મન માન મરવું મેલીરે;
તન ધન દારા મુખમાં રહ્યા શું રહી રે;
નહિ આવે તારી સાથ ધનની થેલીરે,
જાહે ભાવે ભગવાન દુઃખના ખેલીરે, ૪
સખી ફાગણ માસે ફંદમાં શું ફુલ્યારે,
આવ્યા લેવાને લાભ દેવામાં હુલ્યારે;
ઉધે મસ્તકે નવ માસ ઉદરમાં હુલ્યારે,
આ ભ્રમનામાં ભરમાઈ તે દીન ભુલ્યારે, ૫
સખી ચૈતર માસે ચિત ચોખું કરીએરે,
ભલી ભણતરને ભલી ભાત દુર્ગુણ હરીએરે,
લાજ વધારી લોકમા વિચરીએરે,
કુળમાં નવ લાગે ડાઘ ત્યાં પગ ભરીએરે, ૬
સખી વૈશાખે વિષ તુલ્ય વિષયે ભાણીએરે,

નાત જાત કુટુંબમાં, (૪૩) ઉપજાવે આણીરે;
શીતળ સદા રવલાવમાં, જેવે પુનમચંદ.

નહિ શુદ્ધ થવું તેમાં અંતર આણીરે;
ભાવ ધરી સુણીજે સદા સંત વાણીરે,
આ મળે અમર વૈમાન રળે દુઃખ ઘાણીરે, ૭
સખી જેઠે જુઠી જાળમાં ન ઝલાસોરે,
આ લક્ષ્મી તણા અલિમાનમાં ન તણાસોરે,
જાણી આ દીવસ ચાર સર્વ વિલાસોરે,
ખની અંધ બહુ તેમાં નહિ લોભાસોરે, ૮
સખી આપાઠે આનંદમાં નિત્ય રહેવુંરે,
સુખ દુઃખ જે આવે શિર તે સહી લેવુંરે;
નહિ મિથ્યા શિરપર આળ કોઈને કેવુંરે,
નહિ કદિએ વેણ કઠાર કોઈને કેવુંરે, ૯
સખી શ્રાવણ માસે સાંભળી સિખ સાધીરે,
રાળો અંતરની દેવ સર્વ નઠારીરે;
દેજે સુપાત્રે દાન માન નિવારીરે,
જપજો શ્રી જીનવર જાપ જય જય કારીરે. ૧૦
સખી ભાદરવે ભક્તી કરો શુભ ભાવેરે,
આ ભવ સાગરનો અંત જેથી આવેરે;
આવો રૂડો સમય ફરી ફરી નાવેરે,
શ્રી સદ્ગુરુ સહુને સાનમાં સમજાવેરે. ૧૧
સખી આસો માસે આળસ અંગ નિવારો રે.
કરી ધર્મ તણા શુભ કામ આત્મ સુધારો રે,
વારો અંતરના વેર વિરોધ વિકારો રે,

કુળ દીપાવે ખાપતું,
સદા ધરે સદ્ધર્મને,

(૪૪) કરી ભવેરા કામ;
ભાઈ અંતર આરામ,

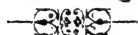
સંપી વસતે સહ સાથ (એ) ધર્મ તમારો રે. ૧૨
એ રૂઠા ખારે માસ જે જન ગાવે રે,
ભાઈ અંતર અવગુણને અટકાવે રે,
ભવ ભવના સંકટ તેહના ટળી જાવેરે,
મુનિ વિનય સદા સુખ ભોક્ષના તે પાવે રે, ૧૩

(૧૨૬) “કન્યા સાળાના મેળાવડાનો આનંદી મહોત્સવ”
(લીલીલીખરી લીલાનાગર વેસના પાન—એ રાગ)
આજ આજુદ છે રે બેની. મળીઓ જૈન સમાજ,
અતી ઉછરંગ છે રે, બેઠા સાજન માજન રાજ. ૧
પુરણ ભાગ્યથી રે, મળીઓ મુંદર આવો જોગ;
નિત્રે જાણે રે, મળયો છે દુર્લભ સંજોગ. ૨
જન બાળા તણારે, અંતર સુધારવારે કાજ,
જૈન શાળા રૂડીરે, સ્થાપી છે મહાજન સુખ સાજ. ૩
ભિન્ન ભિન્ન ભાતના રે, ભાઈ ભણતર રોજ ભણાય;
નિતી ધર્મતું રે, જેમાં જ્ઞાન ભણું દેવાય. ૪
નવિ નવી રીતના રે, રૂઠા ગાયન રોજ ગવાય;
પરિક્ષા લઈ વડી રે, દર વર્ષે ધનામ અપાય. ૫
જેમી દ્રષ્ટીએ રે, અંતર આનંદે ઉભરાય;
આવો આવજો રે, રૂઠા સમય સદા સુખ હાય; ૬
ધન ધન તેહને રે, ભાગ્ય બાળાને હીતકાર;
જૈન શાળા રૂડીરે, ખેલી મૂકજી મર્યો અવતાર. ૭

દાન દીએ ઉછરંગથી, (૪૫) ન કરે મન અભિમાન;
પુસ્તક વાંચે જ્ઞાનના, ગુણ ગંભીર મુખજી.

મેાડુ સર્વથી રે, જાણે વીધા કેરું દાન;
ભાખે ભાવથી રે, એવું ત્રીસજ્ઞાનંદ ભગવાન. ૮
નિત્ય આવજોરે, જેની ભજવા શાળા માંય;
આનંદ આવશે રે; થાયે જ્ઞાન ભલુ ઉર માંય. ૯
સંપીને સહુ રે, રેજો લેજો વિદ્યા દાન;
આ સંસારમાં રે, જ્ઞાને થાયે ભવનું ભાન; ૧૦
ભજુજો ભાવથી રે, જ્ઞાને મળશે મુખ દાય;
વિનય મુનિ વહેરે, રહી ચોમાસું પાઠજી માંય. ૧૧

વ્યાખ્યાનમા ગાવા લાયક.

(૨૭) ઉપદેશી ગીત.

છરે વાણી મીઠીરે મારા ગુરતણી,
છરે અમૃત તૃપ્ત્ય મનોહાર રે.
છવડલા જગી જે જરા. એ આંકણી
છરે અક્ષર સંસાર સારમાં;
છરે તારૂં કોઈ નથી ધારરે. છવડલાં ૧
છરે રત્ન ચીંતામણી સારીખો,
છરે મળ્યો માનવનો અવતાર રે, છવડલાં ૨
છરે ફરી ફરી પામવો કઠણુ છે;
છરે હસ દ્રષ્ટાંતે કરી ધાર રે. છવડલાં ૩
છરે મારૂં મારૂં કરે શું વૃથારે,
છરે તણ જવું એક દીનરે. છવડલાં ૪

ઝંબી સદ્ગુણી સુંદરી,
ઉભય લોકમા પ્રેમથી.

(૪૬) સફળ તેનો અવતાર,
પુન્યે તે નાર.

છરે કોના માત ને તાત નાસી આ,	
છરે કોના લાઇ ભોળાઈ બેન રે,	અવડલા૦ ૪
છરે કોના મંદીર કોના માળીયા,	
છરે કોનો કુટુંબ પરિવાર રે.	અવડલા૦
છરે સાચું સરજી અરિહંતવું;	
છરે ભાવે ભલે ભગવંત રે.	અવડલા૦ ૫
છરે કેમ મુતો તું મોહનિદમાં;	
છરે મુતો તું કાળ અનંત રે,	અવડલા૦
છરે કુમતી નારી વસ તું પડ્યો;	
છરે જુદ્યો તું ભવતણુ ભાનરે.	અવડલા૦ ૫
છરે સંત સરજી સેવો ખંતથી;	
છરે તણ અંતર અસીમાન રે,	અવડલા૦
છરે તણ જવું પરિવારને;	
છરે તણ જવું ધન ભંડાર રે.	અવડલા૦ ૬
છરે કાયા માયા કહો કારમી;	
છરે કારમો સહુ પરિવાર રે.	અવડલા૦
છરે વિણસતા વાર લાગે નહિ,	
છરે સ્વપ્ન સરીખુ સહુ ધાર રે;	અવડલા૦ ૭
છરે અણ પણે રે આ આતમા;	
છરે બાંધ્યા છે બહોળા પાપરે	અવડલા૦
છરે કીધા કમરે કેમ કુદરે	
છરે પરભવ થાયે પચાતાપ રે,	અવડલા૦ ૮

આગણીસે તોતેરમા,
અધિક માસની પુતમે,

(૪૭) નાગ નેશ મોહાર;
પૂર્ણ કર્યો આધકાર.

છરે કાળ ભામે શિર તાલારે;	
છરે પકડશે પલકમાં પ્રાણ રે.	અવલોકા ૦
છરે હાલ નોલ રે સહુ થઈ બારે;	
છરે ધર્મ ધરો હિત બાણ રે.	અવલોકા ૦ ૬
છરે સ્વારથ રૂપ સંસાર છે;	
છરે તારૂં ન થાએ અંતે કોય રે;	અવલોકા ૦
છરે વિનય મુનિ વદ ભાવથી	
છરે ધર્મ થકી મુખ હોય રે,	અવલોકા ૧૦

(૨૮) શિયળ વિષે.

રાગ ધનાશ્રી.

શિયળ વ્રત સુખકાર;	
સેવો સહુ શિયળવ્રત સુખકાર.	એ રક ૦
શિયળ વ્રત ચીંતામણી સમ છે;	
સહુ વ્રતમાં સીરદાર.	સેવો ૦ ૧
સાચો શિયળ રાણુગાર મુજનનો-	
સદ્ગુણનો ભંડાર,	સેવો ૦ ૨
શિયળથી સહુ સંકટ બાપે;	
ધ્યાય સંકળ અવતાર.	સેવો ૦ ૬

એ સ્ત્રી સુખોદ શિક્ષીકા, (૪૮) ધર, જે મન મોઝાર,
વિનયમુનિ ભાવે વહે, તે પામે ભવપાર.

શિયળથી સિંહ સારંગી ધાત્ય;	
થાય અહીં કુવ માળ,	સેવો ૦ ૪
શિયળ પ્રત ને જે નવ પાળે;	
તે નરને ધોકાર.	સેવો ૦ ૫
શિયળ વિના નવ સોલો જગતમાં;	
જ્ઞાન કીયા પ્રત સાર.	સેવો ૦ ૬
સામાયક પોષા પડિકમણા;	
કરે અપવાસ અપાર.	સેવો ૦ ૭
થણુ નવ દોવે શિયળ પ્રત તો,	
જાણ્યા એ સર્વ અસાર.	સેવો ૦ ૮
ધન્ય સીતાને સતી સુભદ્રા,	
પાળ્યું શિયળ શ્રીકાર.	સેવો ૦ ૯
શેઠ સુદર્શન શિયળ રાખ્યું.	
સહ્યા સંકટ અપાર.	સેવો ૦ ૧૦
નિર્મળ મનથી શિયળ પાળી;	
સફળ કર્યો અવતાર,	સેવો ૦ ૧૧
શુદ્ધ શિયલપ્રતના ધરનારા,	
ટેક નહિ તજનાર.	સેવો ૦ ૧૨
ભાવ ધરી વહે મુનિ વિનયચંદ;	
શિયળે જય જય કર.	સેવો ૦ ૧૪

સંપત સાથી સાંપડે? (૪૬) સાથી આવે દુઃખ?
સાથી માન મળે ખહુ? ઉપજે સાથી મુખ?

(૨૯) સામાયક વિષે.

રાગ ધન્યાશ્રી.

સામાયક સુખદાય કરો શુદ્ધ સામાયક સુખદાય. એ ટેક.
સમતા રસની આવક જેમા, સામાયક તે કેવાય. કરો ૧
સામાયક શણગાર આવકનો ભવસાગર ઉતરાય. કરો ૨
સામાયકમાં હસવું ન રમવું ફરવું ન ફેગટ કયાંય. કરો ૩
મોહને મમતા મનમા ન ધરવી, કરવી નહિ વિકથાય. કરો ૪
પર નિંદા પરમાદને હરવા ઠરવા શિવસુખ માય. કરો ૫
શુદ્ધ ત્રિકરણે રહોજન શરણે, જન્મ મરણ ભય ભાય. કરો ૬
કોટી જન્મના પાપ પ્રજળવા, માર્ગ કહો જનરાય. કરો ૭
જન ગુણ ગાઓ પ્રભુ પદ પાઓ, આવો શમ ધરમાંય. કરો ૮
પુણીયા આવક તણી સામાયક વીર મુખે વખણાય. કરો ૯
લાખ ખાંડી લાખ વરસ સુધી હેમનું દાન દેવાય. કરો ૧૦
તોય ન આવે એ વૃત તોલે, એમ વદે જનરાય. કરો ૧૧
સામાયકમાં ગુણ અગણ્ય છે એક મુખે ન લખાય. કરો ૧૨
ભાવ ધરી વદે મુનિ વિનયચંદ. સામાયક ગુણ ગાય કરો ૧૩

(૩૦) “ઠયાખ્યાન ઉઠ્યા પછી ખોલવાના ઉપદેશી દોહરા.”

શાસ્ત્ર તણે અધિકાર આ મુણે સકળ નરનાર,

મુણીને ઉર અવધારજો, જેમ હોવે નીસ્તાર. ૧

જીવ અનાદી કાળથી, ભરકે છે ભવ માંય;

ગેડી દડાની પેઠ આ, અણ પણે અથડામ. ૨

જર જાયે શું કામથી? (૫૦) શુવિણ મળે ન માન?
નરનારી બે દિલ રહે, કહો કારણ ધરી ધ્યાન?

- સુણી નહિ જનરાજની, વાણી ગુણ નિધાન;
શીખામણ સદ્ગુરૂ તણી, ધરી નહી નીજ કાન, ૩
- દયા માર્ગ નહી આદર્યો, હિંસામાં હરખાય;
કામ ક્રોધ મદ મોહને; લાલચમાં લપટાય ૪
- રે બહાલા આરમા ? હવે, જોગ મળ્યો સુખદાય;
સામથી શુભ ધર્મની, દુર્લભ છે જગમાય. ૫
- મહા પુન્યથી પામીયો, માનવનો અવતાર;
સફળ કરીલે પ્રેમથી, કરી કાર્ય હીતકાર. ૬
- છાંડી દે નિજ દુદયનું, ગાંડલપણ ગમાર;
સાવધાન થા ચિત્તમાં, તરવા આ સંસાર, ૭
- સાતા કરજે સર્વને, કરી ભલા ઉપકાર;
ચાર તિર્થની ભક્તિથી, પામીસ ભવનો પાર. ૮
- દાન સીયળ તપ ભાવના. સેવી ઉત્તમ ધર્મ;
ગર્વ સર્વ નિવારતા, તૂટે આઠે કર્મ. ૯
- લૂલા બહેરા આંધળા, દુઃખીઆ દીન અનાથ;
સહાય કરી સુખ આપજે, આશીર્વ લે શુભ સાથ. ૧૦
- ગુણીના ગુણ ગાજે સદા, પર અવગુણ પરિહાર;
બાર પ્રકારે ભાવના, સજ સદ્ગુણ સજુગાર. ૧૧
- સત્ય શીયળ સતોષને, આદર પર ઉપકાર;
તજ નિંદા પરમાત્મે, કર કરણી સુખકાર. ૧૨
- રમત ગમતમાં જીંદગી, વૃથા અરે ? વહી જાય;
પુદ્ગળ સંગે આત્મનું, જ્ઞાન ભાન ભુલાય. ૧૩
- રત્ન ત્રય આરાધવા, કરજે સદ્ગુરૂ સંગ;

સાથે સંપત સાંપડે, (૫૧) લોભે આવે દુઃખ.
માન મળે લઘુતા થકી, સંતોષે બહુ સુખ.

- વરણ વિષય વિકારને, ધાર ધર્મ ઉછરંગ. ૧૪
- છત્તી રસના સ્વાદને, કસાય ચાર નિવાર;
સંવર કરણી આદરી, કર સકળ અવતાર. ૧૫
- તણ દુરાગ્રહ આપણે, ગુણ ગ્રાહી થા ભ્રાત ?
આત્મ તત્વ પામીસતો, ટળશે આ તુજ જાત. ૧૬
- નવા કર્મને રોકવા, આદર વૃત્ત પચખાણુ;
જુના કર્મ ખપાવવા, તપ કરજે સુખ હાણુ. ૧૭
- સાહુ સાથે કર મીત્રતા, શત્રુતા, તણ દુર;
કૂર કર્મ કરવા ભણી, થઈશ નહિ આતુર. ૧૮
- સકળ કર્મ સીદ્ધી થવા, જવા મેક્ષ પુરમાય;
શુભ કરણી કરજે સદા, એમ વદે જનરાય. ૧૯
- એવી શુભ કરણી કરી. થયા સીધ્ધ અનંત;
વર્તમાનમાં થાય છે, થશે વદે ભગવંત; ૨૦
- એવો નિર્મળ માર્ગઆ, આદરશે જે છવ;
સકળ કર્મને ક્ષય કરી, ગતિ મેળવશે શિવ. ૨૧
- એ શીખામણુ સાંભળી, ધરો હૃદય મોખર;
વિનય મુનિ ભાવે વદે, તો પામો ભવ પાર. ૨૨

જર જાએ જુગડા થકી, (પર) ધન વિણ મળે નમાન;
કુસંપથી બે દિલ રહે, નરનારી જગજાણ.

જાહેર ખખર.

વાંચો ? વિચારો ?? અને મિત્ર મંડળમાં વંચાવો ???

મુનિશ્રી વિનયચંદ્રજી વિરચીત.

તૈયાર પુસ્તકો.

(સર્વ માન્ય સર્વોપયોગી વૈરાગ્યમય ધર્મ ગ્રંથ)

(૧) વૈરાગસતક-પુર્વાર્ધ-ભાવાર્થ ૧ પહેલો.

આ ગ્રંથની અંદર વિવિધ વિષયો ઉપર વૈરાગ્યના મુળ શ્લોક અર્થ-ભાવાર્થ વિવેચન તથા દરેક મુળ શ્લોકને લગતાં સુબોધક અને જ્ઞાન સાથે ગમત આપે તેવા દ્રષ્ટાંતો મુકેલા છે, તેથી આ ગ્રંથ ઘણો આનંદદાયક અને જ્ઞાન બોધક થયો છે. જૈન અને જૈનેતર સર્વ પંથના સ્ત્રી પુરુષો સહુઈ વાંચી લાભ લેઈ શકે, તેવો સર્વોપયોગી આ ધર્મ ગ્રંથ છે. વક્ત્રી આ ગ્રંથમાંથી સર્વ માન્ય સામાન્ય નીતિજ્ઞાન અને બીજી ઘણું જાણવા લાયક મળી આવે તેમ છે. ગ્લેજ કાગળ ને પાકા પુઠાના ઠરપ પૃષ્ઠના આ મોટા ગ્રંથની કીંમત માત્ર રૂા. ૧) એકજ છે.

(૨) શ્રી વિનય વિનોદ-ભાગ પહેલો.

નીતિ ધર્મ બોધક તથા જ્ઞાનોપદેશક છંદ કવિતાઓ, રાગ ગરબીઓ, વિનય બોધ બાવની તથા હંમેશાં સ્મરણમાં રાખવા લાયક (૨૫૨) બસો બાવને સુબોધક વિનય

કુળ તથા દીપક કહે? (૫૩) મુખનો દીપક કોણ?
ઘર તથા દીપક કહે? ઘરનો દીપક કોણ?

વચનામૃત બોધ વચનો સહીત છે જૈન શાળાને ખાસ ઉપ-
યોગી છે. સર્વને બોધ લેવા લાયક વિવિધ મુબોધક અષ્ટકો
સાથેના કીંમત માત્ર રૂ. ૦-૩-૦ ત્રણ આનાજ છે.

(૩) શ્રી વિનય વિનોદ-ભાગ બીજો.

આની અંદર પણ ઉપર પ્રમાણે વિવિધ ઉપદેશી કવિ-
તાઓ, ગરબીઓ તથા પુરાતની મહાત્માઓની અપૂર્વ વૈરા-
ગમય રસિક સજાઓ, પંચમ આરાના ભાવ (માહાત્મ્ય)
ચંદ્રગુપ્ત રાજાને આવેલા સોળ સ્વપ્નોના શ્રી ભદ્ર બાહુ
સ્વામીએ કરેલા અર્થની કવીતા (હરિગીત છંદમાં) તથા
અક્ષરવાર દ્રષ્ટાંત (વાર્તા) સહિત ઉપદેશી કકકો, વિનય-
બોધ બત્રીસી અને શ્રી મોરબી મુકામે આપેલું નીતિજ્ઞાન-
થી ભરપુર એક ઉપદેશી ભાષણ; વગેરે ઘણાજ વાંચવા
લાયક વિવિધ વિષયો છાપેલા છે, આ છુક જૈનશાળાને
ખાસ ઉપયોગી છે. કીંમત રૂ. ૦-૨-૦ બે આના.

(૪) વિવિધ મુબોધક અષ્ટકો.

મુળ સંસ્કૃતમાં ચતુર્વિધિતિ છન સ્તોત્ર, સિંહાવન
લોકન અનુપ્રાસિક શ્રી મહાવિર સ્તોત્ર વગેરે વિવિધ ઉપદેશ
ઉપર ઘણા અષ્ટકો સંસ્કૃતમાં રચેલાં છે. સંસ્કૃતમાં સ્તુતિ
તથા પાઠ કરવા લાયક આ લઘુ પોથી ઘણી ઉપયોગી થઈ
પડે તેમ છે કીંમત રૂ. ૦-૦-૬ અડધો આનાજ.

(૫) ગઝલ ગુલતાન ભાગ પહેલો.

આ પુસ્તકમાં ચાલુ જમાનાને અનુસરતી આનંદ સાથે

કુળ દીપક પુત્રજ ભલો, (૫૪) મુખ દીપક સુવાણ;
ઘર દીપક સત્તારી છે, નૃપ ઘર દીપક જાણ.

અપૂર્વ ઉપદેશદાયક નવી ગઝલો બનાવેલી છે. તેની કીમત
સદાવચાર સદ્વાણી અને સદ્વર્તન છે. મતલબકે વૈરાગ્ય
સતક ગ્રંથના આદ્યકોને તેવિના મુલ્ય વિતરણ મફત (ભેટજ)
અપાય છે. દપાલ ખર્ચ અર્ધો આનો મોકલવો.

(સર્વ માન્ય સર્વોપયોગી વૈરાગ્યમય ધર્મ ગ્રંથ)

(૬) વૈરાગ સતક-ઉત્તરાર્ધ ભાગ બીજો.

આ ગ્રંથની અંદર પણ વૈરાગ સતક પૂર્વાર્ધ પહેલા
ભાગની માફક મુળ શ્લોકો અર્થ, ભાવાર્થ, વિવેચન તથા
ફરેક મુળ શ્લોકને લગતાં જ્ઞાન સાથે ગમત આપે તેવા સુ-
ખોધિક દ્રષ્ટાંતો સહિત છે. આ બીજો ભાગ પણ જ્ઞાન સાથે
ગમત આપે તેવો સુખદાયક અપૂર્વ ધર્મગ્રંથ છે. કદમાં
પહેલો ભાગ પૂર્વાર્ધ કરતાં મોટો સવારો ને પાકા પુંડાવાળો
પદક પૃષ્ઠનો છે. વળી આ ગ્રંથમાં પણ સર્વ માન્ય સામા-
ન્ય નિતિ જ્ઞાનનો ઘણોજ સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે.
જૈન અને જૈનેતર સર્વ ધર્મના વાંચક બંધુઓને અતિ ઉ-
ત્તેજ લેવા લાયક, આનંદ દાયક અને સર્વોપયોગી છે. પુ-
ર્વાર્ધ અને ઉત્તરાર્ધ એવા બે ભાગથી આ વૈરાગસતક ગ્રંથ
પૂર્ણ થાય છે. બન્ને ભાગમાં થકને લગભગ દ્રષ્ટાંતો તથા ઉપ-
દ્રષ્ટાંતો મળી ૬૫૦ થી ૧૭૫ નીકળી આવે છે. તે સર્વ
ખાસ વાંચક વિચારવા તથા મનન કરવા લાયક છે. મુનિત્રી
વિનયચંદ્રજીએ આ સરસ વૈરાગ્યમય વૈરાગ સતક ગ્રંથ

ધન મનથી જુદાઈ કીધું? (૫૫) મર્જ પછી કોસંગ?
સખી પણથી શું વધે? શાથી સુખનો લગ?

લખી જૈન અને જૈનેતર ઉપર અલ્પ પ્રકાશ પાડ્યો છે. એમ કહ્યા વગર ચાલતું નથી. ઘણી ખુશીની વાત છે કે આ વૈરાગ્યનો ગ્રંથ વાંચતા મનને કદિ કંટાળો આવતો નથી. ઘણી વાર વાંચ્યા છતાં પણ જ્યારે વાંચીએ ત્યારે કાંઈ નહિ ને કાંઈ સીખવાનું સમજવાનું ને બોધ લેવાનું મળી આવે છે. પુનઃ પુનઃ વાંચતા પણ ઘણા ઉત્સાહ અને આનંદ આવે છે. ગ્રંથ દર્શાવે સ્વપરના લાલના હેતુથીજ યથા શક્તિ પરિશ્રમ ઉઠાવેલ છે, તો સાર ગ્રાહી સજ્જનો તેનો અપરચ લાલ લેશેજ; સર્વ મુશુશુજનોને આ ગ્રંથ વાંચવા ખાસ લાભ મળુ કરવામાં આવે છે. કીમત પણ તેની કાગળ છપામણી વિગેરે ખર્ચ જોડીજ ભુજ માત્ર રૂ. ૨-૦-૦ એક રૂ. છે.

(૭) ગઝલ ગુલતાન ભાગ બીજો.

આ પુસ્તકની અંદર પણ “ગઝલ ગુલતાન પહેલા ભાગની માફક લિખ્ત લિખ્ત વિષયો ઉપર નીતિ તથા ધર્મ જ્ઞાનથી ભરપૂર ઉપદેશી નવી ગઝલો બતાવી મુકવામાં આવી છે. હાલના કાળમાં જનસમુદાયમાં ગઝલો ગાવાનો શોખ અધીકતર (ઘણાજ) જણાય છે તેથી તે અભીરૂચીને અનુરૂપ આ ઉપદેશી લઘુ પુસ્તક વાંચકવૃંદને સદુપયોગી થશેજ આ પુસ્તકની કીમત પણ પહેલા ભાગની માફક સદ્નિર્માર સદ્વાણી અને સદ્વર્તનજ છે. અર્થાત્ શ્રી વૈરાગ્ય-સંતકના ગ્રાહકોને વિના મુલ્યે ભેટજ આપવામાં આવે છે. અથવા ગઝલ ગુલતાન પહેલા બીજો ભાગ ખત્તે અર્થાત્ આખી દીકરી બીકનારને પણ મફત મોકલવામાં આવશે.

કહક મીઝાજ કે કાલનો? (૫૬) સાથી બહાણું કાંણુ?
ચતુર હોતો ચેતજો, કહો ઉત્તર આઠાણુ.

(૮) વિનય બોધ ગરબાવળી ભાગ ૧ લો.

આ પુસ્તક વીશેષે કરીને સ્ત્રીઓને ઉપયોગમાં લેવા
લાયક છે. કારણકે તેની અંદર વિવિધ વિષયો ઉપર ઉપદેશ લેવા
લાયક ગરબીઓ નવી બનાવી ગાઠવવામાં આવી છે તેથી
કન્યાશાળામાં પણ જૈન બાળાઓ ઉપયોગમાં ખાસ લઘુ
શકાય તેવું છે તેમાં વળી આ ગરબાવળીમાં દરેક પૃષ્ઠને
મધ્યે છાપેલા ઉપદેશી દાહરા તો ખાસ શીખવા તથા
વાંચી મનન કરવા યોગ્યજ છે. તેની કીમત ફક્ત રૂ. ૦-૨-૬
બે આના છપાઈજ છે છતાં કન્યાશાળામાં ઈનામ તરીકે વેચવા
માટે સામટી સો નકલો સાથે લેનારને અગીયાર રૂ. પીયામાંજ
આપવામાં આવશે માટે લખો અને ઇચ્છા હોય તો મંગાવો.

∴ ઉપરના આઠે પુસ્તકો એકી સાથે લેનારને રૂ.
૨-૬-૦ બે રૂપીઆ છ આનામાંજ મળશે માટે નીચેને
સરનામે લખો ને ઝટ મંગાવો.

ટપાલ ખર્ચ મંગાવનારને શિરે છે.

✻ ઉપરના બધા પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું. ✻

(૧) શા. હીમતલાલ વૃજવલભદ્રાસ.

ઠે. ટંકશાળ સામે ખજુરીની પોળમાં—અમદાવાદ.

(૨) જૈન મિત્ર મંડળ એફીસ મુ. બરવાળા

તા. ધંધુકા કાઠીઆવાડ.

(૩) શા. નાગરદાસ નરોત્તમદાસ (ઉપરના સર્વ પુસ્તકોના
મુખ્ય માલિક)

મુ. વલસાડ સુરત જિલ્લે

ઠે. હનુમાન ભાગડામાં.

